

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Segon període

Sèrie C - Número 99
22 de juny de 2011

Comissió d'Empresa i Ocupació

Presidència de l'Excm. Sr. Rafael Luna Vivas

Sessió núm. 7

SUMARI

Sessions informatives

acumulades amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre el Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 355-00019/09 i 355-00029/09) p. 3

Proposta

de resolució sobre la mediació amb Piaggio perquè reconsideri la decisió de tancar la planta de Martorelles (Vallès Oriental) i sobre el sector de la motocicleta a Catalunya (tram. 250-00431/09) p. 30

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallot Traductors Associats · Impres a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 7

La sessió s'obre a les deu del matí i quatre minuts. Presideix Rafael Luna Vivas, acompanyat de la vicepresidenta, Dolors Gordi i Julià, de la secretària, Montserrat Ribera i Puig, i del secretari en funcions, Joan Morell i Comas. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats Meritxell Borràs i Solé, Ramon Espadaler i Parcerisas, Antoni Fernández Teixidó, Anna Figueras i Ibàñez, Neus Munté i Fernández, Carles Pellicer i Punyed, M. Glòria Renom i Vallbona i Josep Siscart i Enguix, pel G. P. de Convergència i Unió; Montserrat Capdevila Tatché, Judit Carreras Tort, Jaume Collboni Cuadrado, Rocio Martínez-Sampere Rodrigo i Xavier Sabaté i Ibarz, pel G. P. Socialista; Maria de Llanos de Luna Tobarra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Laura Massana Mas, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verdes - Esquerra Unida i Alternativa, i Oriol Amorós i March, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el conseller d'Empresa i Ocupació, Francesc Xavier Mena i López, acompanyat de la secretària d'Ocupació i Relacions Laborals, Esther Sánchez Torres.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya i els serveis que ha de prestar el servei (tram. 355-00019/09). Conseller del Departament d'Empresa i Ocupació. Sessió informativa.

2. Sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre el Servei d'Ocupació de Catalunya i les seves polítiques d'ocupació (tram. 355-00029/09). Comissió d'Empresa i Ocupació. Sessió informativa.

El president

Bon dia a tothom. I, segons les previsions que teníem de les compareixences del conseller, per tractar temes, com va ser en la sessió passada amb el tema Yamaha, i avui, amb el tema del SOC.

Benvingut, senyor conseller, un cop més, en aquesta comissió, que ja la seua compareixença es fa habitual, vull dir, dintre d'aquesta comissió, per informar dels temes puntuals respecte al seu departament.

També volem agrair la presència, com no podia ser d'una altra manera, de la senyora Esther Sánchez, la secretària general d'Ocupació i Relacions Laborals del departament de la Generalitat. I també fer, doncs, l'agraïment a les persones que avui ens acompanyen: a la senyora Teresa Casanovas Archs, que és presidenta del Consell Català de Formació Professional; al senyor Robert Ramos Sempere, que és del Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya; al senyor Lluís Tutusaus Montsant, assessor de la Secretaria d'Ocupació i Relacions Laborals; al senyor Zeus Vilallonga Florit, assessor de la Secretaria d'Ocupació i Relacions Laborals; al senyor Armand Giménez i Navarro, cap del gabinet del conseller; al senyor Xavier Gispert i Viñals, cap de premsa i comunicació; a Miquel Campa i Constans, cap de protocol; a Miquel Trilla

i de Bruguera, cap de l'Oficina de Relacions Institucionals; al senyor Joaquim Soler i Pont, assessor del Síndic de Greuges; al senyor Francesc Vendrell i Bayona, director de Consum i Territori de la Sindicatura de Greuges; a Ariadna Rectoret i Jordi, directora dels programes del SOC, i a Jesús Quiroga Martínez, director de la Xarxa Ocupacional del SOC. Per tant, benvinguts, tots, en aquesta comissió.

Sessions informatives

acumulades amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre el Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 355-00019/09 i 355-00029/09)

I substanciaríem dos..., hi havia dos punts a l'ordre del dia que els resumim en un, que és la compareixença del conseller d'Empresa i Ocupació, per tractar el tema del Servei d'Ocupació de Catalunya i les seves polítiques ocupacionals. I, per tant, seria aquest punt el que tractaríem concretament. I després, a petició de tots els grups parlamentaris, s'havia demanat que es portés una proposta de resolució que tractarem a última hora.

Per tant, senyor conseller, té vostè la paraula, per un temps d'una hora, per poder explicar, doncs, tot el que és la planificació del Servei d'Ocupació de Catalunya.

Moltes gràcies.

El conseller d'Empresa i Ocupació
(Francesc Xavier Mena i López)

Excel·lentíssim senyor Rafael Luna, president de la Comissió d'Empresa i Ocupació, il·lustres senyores i senyors diputats, en primer terme, deixin-me que explici que aquesta compareixença a petició pròpia havia de tenir lloc a l'abril, però hi havia un viatge de la secretària d'Ocupació i Relacions Laborals, i potser, si m'ho permeten dir així, ingènument, com que era un viatge fora del país, amb els compromisos ja preestablerts, vam comunicar aquesta circumstància, se'ns va dir que, doncs, en principi no hi havia inconvenient i podíem buscar una altra data, i això ens ha portat a data d'avui. Ho comento perquè em sembla que per la nostra part no hi havia més problemes, si s'hagués sabut que la data aquella hauria estat millor que no pas aquesta.

En tot cas, això ens ha donat temps per donar més recorregut al que és l'objecte de la compareixença d'avui. Com ja ha dit el president, m'acompanya la secretària d'Ocupació i Relacions Laborals. Ja no cal fer referències al passat, però com saben aquesta és una conselleria, Empresa i Ocupació, fruit de la fusió de dues conselleries anteriors i algunes unitats més. I, per tant, tota l'àrea d'ocupació, que està a sota del conseller que els parla, la porta directament la secretària d'Ocupació i Relacions Laborals, que, a més a més, a petició pròpia, i òbviament també ho vull destacar per agrair-li-ho, sense cap retribució addicional s'ocupa també de la direcció del Servei d'Ocupació de Catalunya, si més no fins a la data d'avui. Per tant,

és secretària d'Ocupació i Relacions Laborals i a més a més directora del Servei d'Ocupació de Catalunya, tema central de la compareixença d'avui.

Aprofito també per agrair la presència de la presidenta del Consell Català de Formació Professional, que és un tema cabdal per a nosaltres també en relació amb el tema que ens ocupa; a la directora de programes i al director de la Xarxa Ocupacional del Servei d'Ocupació de Catalunya, també presents, i a altres persones del departament.

Jo els proposo de fer una breu introducció per la meua part, per centrar la qüestió, i, si no hi tenen inconvenient i el president particularment ho autoritza, aleshores cediríem, després, la paraula a la secretària d'Ocupació i Relacions Laborals perquè entrés en el detall.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Bé, el punt de partida és senzill, de tots conegut, una realitat que ens interpel·la, l'expressió més dramàtica de la qual són les taxes d'atur que tenim al país. I és veritat, i això és una cosa que d'alguna manera jo també assumeixo, ja no només com a ara conseller d'Empresa i Ocupació, sinó també com a ciutadà, que això, aquesta situació, en fi, és una situació que hem de resoldre. I hem de constatar que no ho hem sabut resoldre fins ara, i, per tant, aquesta realitat ens ha d'interpel·lar directament. Per què no tenim un servei públic d'ocupació que aconsegueixi els seus objectius i, per tant, per què no és prou eficaç. I per què, en termes de cost, perquè s'hi esmercen molts recursos pressupostaris, per què, en termes de cost, recursos pressupostaris, tant materials com humans, per què no aconseguim aquests objectius. I, per tant, no és ni prou eficaç ni prou eficient.

Jo, de tota manera, si més no ara, a la primera intervenció, voldria posar llums llargs. No voldria, de veritat, perdre ni un minut en qüestions de petit recorregut, però en alguns casos molt importants, com, què diré jo, la data de si una acció formativa ha sortit una setmana abans o una setmana després, que és molt important de tota manera. Però, si m'ho permeten, jo voldria parlar de la transformació del Servei d'Ocupació de Catalunya, i, per tant, posar llums llargs des de data d'avui. No vull menystenir, ni molt menys, els problemes d'aquest matí, d'aquesta tarda, de demà i de demà passat, però sí que des d'avui, des d'ara mateix, plantejar una transformació que ens permeti resoldre aquesta situació de l'atur.

A veure, el Servei d'Ocupació de Catalunya, com tots sabem, no és qui ha de crear ocupació. Qui ha de crear ocupació són les empreses, i molt particularment a casa nostra les petites i mitjanes empreses. I això traspua al Servei d'Ocupació de Catalunya, i traspua moltes de les coses que parlem aquí, perquè depenen de moltes altres polítiques del Govern. Però sens dubte que el Servei d'Ocupació de Catalunya és una peça clau en aquesta qüestió, perquè si no és qui directament crea ocupació, sí i molt indirectament, per exemple, per la via de la millora de l'ocupabilitat de les persones i de la cartera de serveis que ofereix, no no-

més a les persones sinó també a les empreses. De tal manera que, per avançar alguna de les idees, nosaltres voldríem anar a una implicació de tots els agents en el que anomenaríem un sistema d'ocupació de Catalunya, una xarxa ocupacional de Catalunya, on hi haurien tots els agents d'intermediació amb una cooperació pública-privada, òbviament, el Servei d'Ocupació de Catalunya, sens dubte, però també ajuntaments, o també agències privades de col·locació, etcètera, tot-hom, en un sistema integrat ocupacional de Catalunya. Òbviament, per la via, necessàriament, de la modernització, de donar també més agilitat via aquesta proposta de reorganització que els farem, a on efectivament el procés d'innovació i de les tecnologies de la informació i la comunicació, la integració, la internacionalització són factors, sens dubte, impulsors.

Com tots sabem, i penso que aquest també ha de ser un punt de trobada, hem d'anar evolucionant de les meres polítiques passives cap a polítiques actives; de polítiques que posaven l'accent en elements assistencials, de cobertura de drets, cap a, també, unes polítiques actives d'orientació de les persones i de les empreses, de millora de les seves competències transversals. I, per tant, d'alguna manera, d'incorporar també deures. Per dir-ho així, no n'és l'única responsable, però la persona que malauradament està a l'atur és la primera, per dir-ho així –no l'única, òbviament–, que s'ha d'implicar en la millora de la seva ocupabilitat d'una manera activa, i aquesta seria una mica la filosofia. És per això que des de la Secretaria d'Ocupació, ja ho explicarà la secretària, es proposa la denúncia del conveni de 1998 amb el Servicio Público de Empleo Estatal, eh?, perquè ens ha arrossegat molta part dels nostres recursos que es dedicaven a polítiques actives, o que haurien d'estar dedicats a polítiques actives, cap al tema de les polítiques passives.

Aquí tenim una pota substancial, que en si mateixa requerirà una compareixença i que forma part d'un dels projectes que penso també de país –i, per tant, jo és una proposta també amb mà estesa que poso a consideració de tots els grups parlamentaris, si poguéssim anar de la mà–, que és el tema de la formació. Òbviament, si millorem l'ocupabilitat per la via de la formació, quan, amb altres polítiques de govern i amb la millora general de l'entorn econòmic, vingui la recuperació econòmica, la taxa d'atur es reduirà. Però no es reduirà a nivells, diguem-ho així, acceptables, o si en volem dir europeus. Per què? Perquè tenim un problema d'ocupabilitat. I és per això, com saben, que ja està en marxa la integració dels subsistemes de formació professional, orientats a la demanda, amb formació dual. I aquest és un tema– he començat saludant també la presidenta del Consell Català de Formació Professional– que ja està tirant endavant, aquest procés, i que és un procés que en si mateix requeriria, per dir-ho així, una compareixença, però que forma part del que serà, amb una visió llarga, el procés de transformació del Servei d'Ocupació de Catalunya. Que s'insereix també en una proposta que properament farem, no només a grups polítics sinó molt particularment, doncs, als agents socials –sindicals, patronals, etcètera–, de generar un model català de relacions laborals, que s'alineï perfectament..., bé, que s'alineï

la transformació del Servei d'Ocupació de Catalunya amb aquest model català de relacions laborals. Per tant, és una qüestió polièdrica.

Avui jo m'hi voldria, em penso, centrar, en el tema de la transformació del Servei d'Ocupació de Catalunya en un sistema més modern, amb una cartera de serveis adreçats a les persones, adreçats a les empreses; en un àmbit europeu –perquè cada vegada més el nostre mercat laboral natural serà Europa, i si parlem, per exemple, ara de formació, doncs, molt clarament, eh?, que l'àmbit no només serà el de Catalunya, sinó l'àmbit europeu–; que millori, en definitiva, l'ocupabilitat; que millori, per tant, la productivitat i competitivitat de les persones i de les empreses. Però, en definitiva, per no caure en l'economicisme, que millori el benestar individual i social a Catalunya.

Per tant, senyores i senyors diputats, penso amb llums llargs, amb llums llargs i amb un esperit, diguem-ho així, de consens, de plantejar un projecte de país –de país. Del que es tracta és de tenir un servei d'ocupació modern, àgil, amb un marc de relacions laborals que ens permeti, per la via de la millora de la intermediació, entre tots, per la via de la millora de l'ocupabilitat, reduir substancialment aquesta taxa d'atur que, com dic, ens interpella i ens angoixa a tots i a mi, si m'ho permeten dir, el primer.

Senyor president, jo aquí finalitzaria la meva primera intervenció introductòria, eh? I suggeriria que la secretària d'Ocupació i Relacions Laborals prengué la paraula per entrar ja en el projecte en concret.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Té la paraula la senyora Esther Sánchez, secretària d'Ocupació i Relacions Laborals.

La secretària d'Ocupació i Relacions Laborals (Esther Sánchez Torres)

Bé, bon dia a tothom, diputats i diputades, autoritats i altres assistents. Voldria començar la meva intervenció responnent a la pregunta que és deguda, atès que estem en una compareixença per parlar del model de transformació del Servei d'Ocupació de Catalunya, i és per què cal una reforma del SOC.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Són diversos els factors que justifiquen i expliquen una reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya. En primer lloc, un de caràcter contingent: les dades de l'atur a l'Estat espanyol i a Catalunya tenen unes característiques pròpies que les diferencien significativament de les dades de l'atur del gruix dels països de la Unió Europea, en la mesura que un 51 per cent de la població ha estat qualificada com a no ocupable, per tant, que té una formació bàsica, general i que a hores d'ara difícilment pot ocupar llocs de treball de perfil tècnic, qualificat o de valor afegit. En segon lloc, una especial incidència dels col·lectius especialment pro-

tegits: joves, amb una taxa d'atur que dobla la de la Unió Europea; majors de quaranta-cinc anys, dones, aturats de llarga durada i persones amb discapacitat. I, en tercer lloc, un volum importantíssim de persones aturades afectades pels processos de destrucció massiva i intensiva de mà d'obra dels darrers anys procedents especialment de sectors que difícilment crearan ocupació a Catalunya a curt i mitjà termini, de manera que només es podrà absorbir aquesta taxa d'atur a través de processos de requalificació professional i redirecció cap a altres sectors i activitats.

La reducció de les taxes d'atur exigeix un treball intens, entre d'altres, per part de l'Administració, a fi de poder redirigir aquestes persones cap a sectors creadors d'ocupació, de manera que cal intensificar les actuacions de diagnòstic i orientació, requalificació professional i acompanyament en l'activació.

En segon lloc, i relacionat amb aquesta responsabilitat de l'Administració, cal ampliar i modificar el paper de la Generalitat en matèria d'ocupació. Fins ara el seu paper ha estat eminentment un paper clàssic, per ser una comunitat autònoma, en el sentit que es limitava a executar la normativa de Madrid, distribuïa els fons finalistes procedents de conferència sectorial, i feia tasques de control i inspecció, assumint, en alguns casos, un paper de policia. Això, juntament amb la necessitat d'abastar el territori, ha provocat que aproximadament entre el 70 i el 80 per cent de les polítiques actives estiguin actualment externalitzades i que siguin diferents agents, públics i privats, aquells que les duen a terme, amb l'avantatge de la capillaritat, però també amb el risc de la desagregació, l'atomització i la pèrdua d'intensitat i visió de conjunt. En aquest escenari, l'Administració de la Generalitat ha de jugar un paper clau de governança, liderant i integrant els diferents agents i operadors, marcant uns objectius quantitatius i qualitius clars, i unes orientacions que permetin que les polítiques d'ocupació es coordinin de manera més eficaç i que garanteixin que tots els territoris disposen d'eines tècniques i metodològiques que els permetin dur a terme polítiques innovadores de desenvolupament local.

En tercer lloc, aquest paper de renovat protagonisme ve acompanyat d'un nou escenari normatiu estatal a través del Reial decret llei 3/2011, de 18 de febrer, de mesures urgents per a la millora de l'ocupabilitat i la reforma de les polítiques actives, el qual, com tots vostès ja saben, ha donat un especial protagonisme a les administracions autonòmiques en la regulació directa de determinats aspectes, com, per exemple, en la regulació del treball de les persones amb discapacitat, i en qualsevol cas a través del disseny de les polítiques actives en règim d'autonomia.

I finalment, en el context actual, a Catalunya els principals problemes, com ja ha dit el conseller, als quals s'han d'enfrontar el Govern, la ciutadania i les empreses són l'augment de la desocupació i la disminució de la productivitat i de la competitivitat del teixit empresarial. Per fer front a aquests reptes cal, entre d'altres, un model de relacions laborals fonamentat en la flexibilitat. Però –però– no entesa des dels paradigmes de l'ajustament unilateral, la cronificació de

la temporalitat en l'accés al mercat de treball o la facilitat en l'extinció del contracte de treball, sinó des d'uns altres referents com són la concertació permanent en l'empresa, la planificació estratègica, l'esglonament en l'adopció de mesures d'ajustament intern i la coresponsabilitat social en l'adopció de mesures d'acomiadament. Les empreses han de disposar de mecanismes de redefinició dinàmica de les condicions de treball per poder-se adaptar a les necessitats que imposa el mercat. Però perquè aquesta redefinició es dugui a terme de manera equilibrada i sense afectar la cohesió social, cal que vagi acompanyada d'un seguit de mesures que garanteixin, d'una banda, el respecte als drets bàsics que com a ciutadans i ciutadanes tenen les persones treballadores, i, de l'altra, la continuïtat d'aquestes persones en el mercat de treball en cas que hagin de ser acomiadades.

La flexibilitat, per tant, ha de ser un component inseparable de la seguretat, de manera que el model català de relacions laborals ha d'aspirar a fer més fàcil ajustar les condicions de treball a les necessitats de l'entorn, però sempre que aquest ajustament no afecti, com deia, els drets fonamentals de les persones treballadores, i sempre que des de les empreses i des de l'Administració s'estigui alimentant constantment el dret al treball, entès ara no com un dret a l'estabilitat en la contractació només, sinó des d'una altra dimensió: el dret a l'ocupabilitat. De nou aquí apareix un element de clara diferenciació respecte d'Europa, on, tot i haver-se imposat amb claredat un model de flexibilitat, s'ha aconseguit efectivament un model més madur de seguretat.

Per avançar en aquesta direcció, el Servei d'Ocupació de Catalunya emprèn un procés de transformació en profunditat amb el qual pretén oferir un servei orientat a la ciutadania i les empreses per millorar el mercat de treball i la qualitat professional de les persones en actiu. Aquest procés s'articula en tres eixos, entesos com les bases que han de guiar la seva actuació i respondre adequadament als reptes actuals i futurs del mercat de treball a Catalunya: innovació, integració i internacionalització. Amb aquest punt de partida, la resposta del Servei d'Ocupació de Catalunya a les necessitats de la ciutadania i les empreses ha de ser eficient, i per poder-se concretar en una operativa acurada i planificada calen fonamentalment tres instruments que, de fet, ja estan recollits, com deia abans, en la reforma de les polítiques actives operada des del canvi de la Llei d'ocupació a Madrid: l'estratègia catalana d'ocupació, la cartera de serveis i el pla de desenvolupament de polítiques actives.

L'estratègia catalana d'ocupació 2011-2020, que ja presentarem i tindrem oportunitat de presentar-la aquí mateix, si ho tenen a bé, a través d'una compareixença que proposem per al mes d'octubre-novembre, establirà, a partir d'una anàlisi prèvia de la situació i de les tendències del mercat de treball, les orientacions i objectius per assolir en matèria de política d'ocupació un sistema d'indicadors que permetin el seguiment dels seus objectius; la cartera de serveis, que recolliria tots els serveis a prestar pel Servei d'Ocupació de Catalunya directament i a través de la col·laboració públi-

coprivada, amb l'objectiu de garantir en tot el territori català l'accés en condicions d'igualtat a l'ocupació i de vertebrar un sistema d'acompanyament a les empreses que permeti que amb rapidesa i eficàcia puguin trobar els i les professionals adequades a les seves demandes i que trobin l'impuls per desenvolupar projectes empresarials que fomentin l'ocupació, i el pla anual, en tercer lloc, el pla de desenvolupament de polítiques actives, serà l'instrument a través del qual periòdicament s'acabin concretant els objectius de l'estratègia catalana d'ocupació i que donarà contingut a la cartera de serveis.

En aquest nou model el SOC, com també deia el conseller, és un servei d'ocupació però també passa a ser un sistema d'ocupació articulat a través d'una xarxa d'entitats i organitzacions col·laboradores i cooperadores, que possiblement en aquest gràfic sembla que totes tenen el mateix nivell, però que inqüestionablement no poden posar-se totes elles al mateix nivell, i que integrarien des de cambres de comerç, entitats locals, entitats sense ànim de lucre, empreses i altres organitzacions amb ànim de lucre, agents socials –és a dir, sindicats i patronals–, agències de col·locació amb i sense ànim de lucre –amb i sense ànim de lucre– i universitats.

El SOC, com a unitat de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de polítiques actives, pretén superar l'empremta de gestor i administrador de recursos amb la qual fins ara molt sovint se l'identifica, de vegades, fins i tot, injustament, i s'erigeix en una administració activa i flexible encarregada del disseny de les polítiques d'ocupació a Catalunya i de la coordinació i racionalització de l'activitat desenvolupada per tot el territori i pels diferents agents col·laboradors, amb l'única voluntat de potenciar un model de prestació de serveis de qualitat.

En aquest context, el Servei d'Ocupació de Catalunya ha de segmentar els seus usuaris en grups diferenciats per prestar-los serveis adaptats a les seves necessitats, tant per als ciutadans i ciutadanes demandants d'ocupació com per a les empreses, i evitar el disseny i la implementació d'uns serveis generalitzats, els quals s'han demostrat ineficaços fins ara. La personalització dels serveis oferts és una exigència estratègica per generar ocupació, de mà òbviament de les empreses, i millorar i mantenir l'ocupabilitat de les persones, tant si treballen com si estan en situació d'atur.

En definitiva, el disseny i la implementació de polítiques actives d'ocupació adaptables a situacions particulars, territorials i als canvis en el món del treball és la base de l'orientació decidida del Servei d'Ocupació de Catalunya cap a una atenció personalitzada i eficient de les persones i de les empreses.

Com concretem aquest principi? Doncs, a través del que seria un procés d'especialització dels nostres serveis, en particular pel que fa a les oficines de treball –després, ja tindrè oportunitat de comentar algun pla pilot que implementarem breument en aquest sentit–; a través de la incorporació parcial de la lògica matriu en l'organització, de manera que puguem coordinar les diferents unitats gestores entorn dels eixos col·lectius, sectors i territoris; a través de l'articulació de

processos i protocols d'actuació adaptats a la diversitat dels perfils dels usuaris, que, de fet, i com també tindrè oportunitat de comentar més endavant, ja ho hem començat a fer amb la transformació en marxa del procés o de la convocatòria dels IPI aprovats l'any passat.

En segon lloc, un procés de requalificació del personal intern del SOC. En quin sentit? Dimensionament del personal: les oficines de treball han de comptar amb el personal suficient per prestar els serveis amb criteris de qualitat i amb una organització de la plantilla flexible, que permeti la modulació en funció de l'evolució del mercat de treball i de la cartera de serveis. El personal de les oficines de treball ha de comptar amb les capacitats necessàries per prestar cada servei ofert a la ciutadania i les empreses amb l'objectiu que totes elles gaudeixin d'una atenció personalitzada, ràpida i efectiva. I treballarem amb cursos específics de requalificació i formació del personal, i a través de la modernització dels espais i els equipaments de les oficines de treball, que no significa que immediatament implementem innovacions en les oficines, atès que, com tots vostès saben, els espais de què disposem a les oficines en molts casos són espais clarament obsolets, sinó una redistribució dels efectius en el si de la xarxa de setanta oficines de què disposem per garantir la prestació dels serveis en condicions de comoditat per a la ciutadania, les empreses i el mateix personal, des de la lògica, com deia, de la racionalitat econòmica, organitzativa, territorial i de serveis.

El Servei d'Ocupació de Catalunya té com a objectiu millorar l'ocupabilitat de les persones i procurar la seva ocupació. Per això, cal trencar el mite que el SOC per si mateix pot crear ocupació o pot reduir l'atur. El compromís del Govern és la millora de la capacitat d'inserció professional de les persones, i és per això que en el context dels canvis continuats en el mercat de treball, on les empreses són les creadores d'ocupació, esdevenen estratègiques les polítiques d'orientació i intermediació laboral, capaces de connectar l'oferta i la demanda amb èxit. El servei d'orientació laboral ha de permetre el disseny d'un currículum professional i la gestió de la carrera professional de les persones demandants d'ocupació i en atur. És per això que s'ha de redefinir la metodologia i operativa dels serveis d'orientació, per identificar adequadament les competències i potencialitats dels ciutadans i les ciutadanes en desocupació, donar coherència a les seves actuacions de desenvolupament professional –donar coherència a les seves actuacions de desenvolupament professional–, i especialment articular processos de trànsit i reconversió professional cap a sectors emergents i nous jaciments d'ocupació. En aquesta línia, s'impulsarà la plataforma tecnològica ja existent –ja existent–, implementada incipientment l'any passat, la plataforma Galileu, que integrarà en una mateixa aplicació informàtica l'activitat d'orientació de les oficines de treball i de totes aquelles entitats col·laboradores prestatàries del servei d'orientació, disseny d'itineraris d'inserció i de mesures de capacitaçió i formació, per garantir un aspecte absolutament crític, que és el de la traçabilitat de les polítiques actives, la seva utilitat i el seu impacte i correcte seguiment de les entitats que integrin la xarxa d'ocupació.

En segon lloc, el servei d'intermediació, que s'ofereix com a punt de trobada, com a gran mercat entre les empreses, que ofereixen ofertes de feina, i la ciutadania, que, de l'altra banda, les busca. En aquest àmbit l'eficiència del Servei d'Ocupació de Catalunya es redefineix per l'èxit, d'una banda, per aconseguir integrar en la plataforma tecnològica Feina Activa les ofertes públiques d'ocupació a través de la cooperació amb empreses i agències de col·locació i entitats locals, de manera que tots, tots els agents col·laboradors que realitzen intermediació puguin bolcar en la plataforma Feina Activa les seves ofertes, malgrat això no signifiqui que nosaltres les parasitem, sinó mantenint la identitat d'aquells que ofereixen aquelles ofertes, però agregant-hi, d'alguna manera, aquesta atomització de serveis.

D'una altra, d'una altra..., a través de la millora tecnològica de la tasca d'intermediació mitjançant aplicacions de mesura de l'ocupabilitat de les persones i les seves variacions; el que anomenem taxa d'ocupabilitat. En funció de què? Volem valorar l'ocupabilitat de les persones, és a dir, la seva capacitat d'inserir-se en el mercat de treball en funció dels detalls de les ofertes, la correlació entre els requisits exigits per les necessitats del lloc de treball, les característiques del perfil a ocupar, les condicions laborals que s'ofereixen i, si és el cas, els requisits de mobilitat que es puguin establir.

I evolucionar, finalment, el paradigma clàssic de la intermediació, que fins ara està basat en paràmetres estàtics –què és el que vostè feia fins ara, quina era la seva professió, quina és la seva edat, quin és el seu sexe–, cap a un model d'intermediació per competències, on nosaltres captem les competències i en funció d'això puguem jugar amb diferents ofertes que no siguin estrictament aquelles corresponents a la professió que fins ara desenvolupava aquesta persona.

I finalment, a través del reforç d'un servei d'atenció a les empreses que permeti el diàleg permanent amb el sector privat i les empreses, així com entendre quines són les seves demandes i necessitats, i especialment que permeti tenir la capacitat d'anticipació mitjançant la prospectiva i l'anàlisi del mercat de treball i de les particularitats territorials.

Com a client clau del Servei d'Ocupació de Catalunya, les empreses han de comptar amb una cartera de serveis específica i adaptada en tot moment a les seves necessitats a partir de l'anàlisi de l'evolució del mercat de treball. En aquest sentit, una de les funcions del Servei d'Ocupació de Catalunya és desenvolupar mesures de promoció, sostenibilitat i consolidació de la competitivitat, viabilitat i desenvolupament de les empreses establertes a Catalunya des de la lògica de les necessitats en matèria d'ocupació. Per aquest motiu ha d'articular dispositius de coordinació amb altres unitats departamentals, com seria la Direcció General de Relacions Laborals adscrita a la secretaria, la Direcció General d'Indústria i ACCIÓ, en el disseny de protocols d'atenció a les empreses en funció de la seva situació particular, posant especial atenció en els moments de transició corporativa i de risc de perdre la viabilitat. Igualment, i en el marc de les polítiques

del Departament d'Empresa i Ocupació, per al foment de l'esperit emprenedor i de creació d'empreses, ha de col·laborar oferint mesures de suport i acompanyament a les empreses en matèria d'ocupació, tant en el seu inici com en el marc de projectes d'emprenedoria corporativa i creixement, així com articular línies específiques d'actuació i foment de l'ocupació i el treball autònom.

I finalment, també en el marc de les polítiques de foment de la productivitat i de la qualitat, ha d'oferir les millors pràctiques, les «best» i les «next», les més bones i les properes pràctiques en matèria de contractació perquè les empreses puguin gestionar de manera eficaç les seves ofertes d'ocupació, amb especial interès en l'aproximació de solucions innovadores alternatives a la contractació temporal.

Les administracions públiques, agents econòmics i socials, les organitzacions sindicals i patronals, i nombrosos estudis de diverses fonts coincideixen a afirmar que la formació és una de les polítiques actives d'ocupació nuclears clau per a la creació d'ocupació i la cohesió social. Aquesta rellevància de la formació esdevé d'especial importància, atès que, com deia abans, el 51 per cent de les persones actualment en atur són de difícil ocupabilitat, per manca dels mínims de formació i competencials requerits actualment per les empreses. Per tant, la formació al llarg de la vida és una qüestió estratègica, no només per millorar la qualificació de les persones en situació d'atur, sinó també per actualitzar les competències de les persones en actiu i desenvolupar competències inicials per a la inserció laboral. És per això que no es pot concebre la formació com un fi en si mateix o com una peça aïllada en les actuacions que duen a terme les persones desocupades, sinó que s'ha d'integrar en un procés previ de diagnòstic i orientació i ha d'estar perfectament ajustada a les necessitats dels sectors i empreses.

Igualment, en el marc del model català de relacions laborals, la formació ha de convertir-se progressivament en moneda de canvi de la flexibilitat en la gestió de les polítiques de recursos humans a les empreses, a banda d'esdevenir una peça clau en l'augment de la productivitat de les empreses.

El risc de desocupació, d'exclusió social i d'atur de llarga durada baixa conforme augmenta el nivell formatiu i competencial, de manera que la formació i la capacitació professionals afecten positivament la trajectòria professional, sobretot en moments de transició laboral. En aquest sentit, les actuacions que ja estem duent a terme... D'una banda, com ja deia abans el conseller, és l'acord de govern de la Generalitat, aprovat durant els primers mesos de legislatura, per avançar en la integració dels subsistemes i estructurar un nou model d'orientació, capacitació i formació professional i una redefinició del Consell Català de Formació Professional. Es pretén el canvi cap a un model més flexible i capaç d'adaptar l'oferta formativa a les necessitats de la ciutadania, i bàsicament en aquesta primera fase tindrà com a objectiu, com a principal funció, el procés de racionalització del mercat formatiu, la integració dels certificats i acreditacions i la redefinició d'un nou model de finançament.

En segon lloc, la redefinició de l'oferta. Hem realitzat ja mapa de recursos formatius i mapa de desajustos entre territoris pel que fa a homologacions i a atorgaments, amb uns resultats preocupants. A banda, la diagnosi del mercat de treball que estem desenvolupant amb caràcter previ a l'elaboració de l'estratègia catalana per a l'ocupació i del Pla de desenvolupament de polítiques actives marcarà quines són les necessitats formatives detallades de les persones aturades i de les empreses en funció de quins són els nous jaciments d'ocupació a curt, mitjà i llarg termini. I, finalment, a través de la transformació del model de contractació de la formació, més flexible, per fer-lo més adaptable a la diversitat dels perfils dels usuaris, de més qualitat, creant les condicions necessàries perquè es pugui invertir per part dels centres, i més oberts, en el sentit que, tot i estar centrats en les qualificacions professionals, no quedi absolutament tancat, enrigidit per l'univers de les qualificacions professionals.

En tercer lloc, s'aposta per un canvi en profunditat de l'oferta formativa, amb l'objectiu de trencar amb l'atomització i de l'oferta i desenvolupar un procés de racionalització on també s'incorpori la traçabilitat, i, per tant, on hi hagi connexió entre el nostre model de traçabilitat en la diagnosi i l'orientació i la formació. I finalment, com deia, un impuls a través del Consell Català de Relacions Laborals del paper de la negociació col·lectiva com a regulador d'aquesta qüestió, ja no només des del paradigma en què actualment es negocien aquests aspectes en els convenis col·lectius empresarials i sectorials, sinó fonamentalment pel que fa referència a la implantació de plans de formació a les empreses basats en els diagnòstics de quines són les mancances actuals i les previsions d'inversió de mà d'obra en empreses a mitjà i llarg termini. A banda de fomentar, òbviament, la regulació de la formació des del nou paradigma de la formació que pivoti entorn de la flexibilitat interna, la polivalència funcional i l'ocupabilitat.

La despesa conjunta de tot l'Estat, també ho comentava el conseller, en les polítiques d'ocupació, ja siguin actives o passives, té uns nivells similars als dels altres països europeus i, fins i tot, superiors, malgrat hi ha una enorme diferència en la distribució de la despesa entre polítiques actives i polítiques passives. Aquesta és la diferència fonamental de l'Estat espanyol respecte del que passa a la major part dels estats membres de la Unió Europea. Les polítiques passives en les seves variants assistencial i contributiva garanteixen un nivell mínim d'ingressos per a qualsevol persona aturada, amb l'objectiu, òbviament, de garantir que les persones desocupades puguin tenir una renda econòmica substitutiva de la salarial i que, per tant, tinguin els mitjans econòmics suficients per cobrir les necessitats bàsiques del seu entorn, les pròpies i de la seva família, com així estableix la Constitució. En qualsevol cas, no es tracta en cap de les dues modalitats, la contributiva i la no contributiva, de prestacions o subsidis automàtics, sinó que estan formalment condicionats al seguiment per part de la persona beneficiària de qualsevol mesura tendent a la seva reinserció com a ocupada, a través del compromís d'activitat i a través del nou acord personal d'ocupació.

En aquest sentit, és obvi –és obvi– que hem d'integrar les polítiques actives i les passives. Per dos motius: u, per racionalitzar la despesa, per donar contingut i sentit al compromís d'activitat i a l'acord personal d'ocupació, però, d'altra banda perquè les polítiques actives no morin abans d'haver nascut. Per què? Doncs, perquè si quedem a l'atzar, condicionats per la voluntarietat en el seguiment d'aquestes polítiques actives, realment no aconseguirem una millora significativa de l'ocupabilitat de les nostres persones i, per tant, del nostre mercat de treball.

En aquest sentit s'inscriu, precisament, una de les primeres accions que vam emprendre en acabat de prendre possessió, que és la denúncia del conveni o dels convenis de col·laboració amb el Servei Públic d'Ocupació, de 1998, on volem crear un nou marc de relacions entre l'Estat, responsable de les prestacions per desocupació, i el Govern de la Generalitat de Catalunya, a fi i efecte de controlar clarament els fluxos entre passives i actives a través d'un model d'indicadors quantitativus i qualitativus que ens permetin l'èxit. I que, a més a més –i que, a més a més–, no només contribueixi de manera decisiva a la millora en les taxes d'atur i sobretot en la reducció dels períodes d'atur, sinó que pugui tenir també una repercussió financera, pel que fa als recursos econòmics de la Generalitat, des del moment que hem proposat a Madrid un sistema de distribució dels fons de conferència sectorial variables. Un de fix, que permeti la cobertura per part de totes les comunitats autònomes de les despeses bàsiques necessàries per a la implementació de les polítiques actives, però un altre de variable, vinculat a la contribució que el Govern de cada una de les comunitats autònomes pugui tenir en la millora d'aquesta redistribució de fons. En qualsevol cas, la reflexió en aquest sentit és: allò que estalvia Madrid en polítiques passives ha de poder-se reinvertir a Catalunya en polítiques actives.

El mes de novembre del 2008 es va crear l'Observatori de Treball amb tres objectius fonamentals: recollir les dades per al coneixement i interpretació del mercat de treball, analitzar el mercat de treball i crear una xarxa d'observatoris territorials i sectorials a Catalunya. Tot i així, la informació sobre les necessitats dels territoris i els sectors en matèria d'ocupació, i molt especialment la informació sobre l'evolució i l'impacte de les polítiques actives, està en molts casos fragmentada i atomitzada, fet que dificulta la planificació de les polítiques i la seva posterior avaluació. La disponibilitat de dades actualitzades sobre els sectors i àmbits clau del mercat de treball és una qüestió absolutament estratègica per a la prospecció i per a la detecció prematura dels canvis en el mercat de treball, sobretot prestant especial atenció als territoris i sectors amb més canvis, més vulnerables i els emergents. S'ha d'articular, per tant, una xarxa de coneixement per avançar-nos a les crisis i oferir serveis per contribuir al canvi de rumb cap a la generació d'ocupació i a una economia competitiva. Són objectius a mitjà i llarg termini que s'han de treballar amb criteris d'eficiència des del primer moment. I per això estem treballant, d'una banda, en la territorialització de l'Observatori de Treball, per tant, en la creació d'espais

per compartir informació i coneixement, que ha de servir per aproximar el Servei d'Ocupació de Catalunya a la realitat productiva de Catalunya i per coordinar l'actuació de les diferents unitats administratives que juguen un paper clau en el desenvolupament de les polítiques actives en el si del SOC: la xarxa d'oficines de treball, la xarxa de CIFO i la xarxa d'AODL.

Paral·lelament a la generació de coneixement, és imprescindible obrir i revisar els canals d'informació existents, tant des del punt de vista quantitatiu com qualitatiu. L'objectiu és evitar la recollida de dades només amb afany d'acumulació i desenvolupar un model de transferència del coneixement dins la pròpia organització i cap a l'exterior.

En aquesta línia, per tant, mesures que ja hem posat en marxa. Cal impulsar el sistema d'informació de polítiques actives, amb el qual es permet l'accés fàcil a totes les dades estadístiques que siguin necessàries per a l'estudi, planificació i programació i presa de decisions, alhora que permet implantar un llenguatge i una operativa comuna amb totes les entitats de la xarxa en l'ús de la informació de les polítiques actives d'ocupació. Cal generar i consolidar una cultura de l'avaluació dins de l'organització que permeti conèixer l'eficàcia de les polítiques actives, i, a més a més, cal fer-ho no ja només des de paradigmes quantitativus sinó molt especialment des de paradigmes o des d'aproximacions qualitatives, en la mesura que només a través d'aquesta aproximació qualitativa es podrà mesurar amb rigor l'impacte de les polítiques en termes de probabilitat de trobar feina, temps per trobar feina, tipus de contracte obtingut, naturalesa de la feina, relació amb la formació rebuda, millora en la feina obtinguda respecte de la darrera, major estabilitat i possibilitats de promoció. Només –només– avaluant podem planificar, i només planificant poden tenir èxit les nostres polítiques actives.

Finalment, i respecte a la pota d'innovació, pel que fa estrictament al control financer i flexibilitat en les formes de provisió i contractació dels serveis d'ocupació, anualment el Servei d'Ocupació rep un important volum procedent de conferència sectorial, procedent del Fons Social Europeu...; són fons finalistes, i malauradament certes pràctiques i desajustos operatius fan que sovint es produeixin importants incidències, l'abast de les quals s'acaba traduint en processos de revocació, d'auditoria, de control, de certificació extraordinaris, o, fins i tot, d'expedients sancionadors que malmeten la imatge de l'Administració, i el que és més important, comprometen la viabilitat de certs projectes i repercuteixen negativament en el servei que s'ha d'oferir a ciutadans i empreses.

És per això que és absolutament imprescindible, i també ja hem començat a treballar en aquesta línia, un procés d'innovació en la gestió dels processos interns de distribució i justificació econòmiques; un canvi en els models de contractació per impulsar la inversió per part d'entitats col·laboradores, a través de fórmules de convenis, contractes programa i sortir de la lògica de la subvenció, de la mateixa manera que cal crear espais de finançament que vagin més enllà de l'exercici econòmic de l'any i incorporin la

lògica pluriennal; un impuls d'assistència tècnica, de suport a les entitats col·laboradores a través de mecanismes d'intercanvi d'informació, difusió de millors pràctiques i foment del treball col·laboratiu i una tasca de recolzament absolutament crítica on la inspecció i el control surten del SOC per inscriure's allà on realment els correspon, que és a la inspecció de treball.

Pel que fa al SOC com a sistema d'ocupació, evidentment el que hem de fer és reenfocar el que serien les polítiques de desenvolupament local. L'estratègia del desenvolupament local ha d'incorporar la cooperació amb altres agents territorials, econòmics i socials, i ha de ser concebuda com una peça fonamental del model d'actuació del SOC, la qual cosa posa de manifest la necessitat de superar l'esquema obsolet en el qual el rol del Servei d'Ocupació es reduïa bàsicament a gestionar subvencions de projectes i actuacions, en molts casos aïllades també de les necessitats del territori. És per això que hem iniciat una diagnosi sobre el que són els serveis que ja existeixen i que funcionen adequadament com a pas previ per a la redefinició d'una xarxa de desenvolupament en el territori a través de fórmules d'agrupació flexible dels diferents agents col·laboradors. No hi ha un sol model de vertebració territorial del SOC, sinó que seran diversos els models de vertebració territorial i articulats de manera esglaonada en funció de quines siguin les particularitats. Què és el que volem? Saber exactament què es fa, identificar els serveis desplegats en el territori; qui ho fa, identificant els lideratges i els actors principals; on es fa, per tal de conèixer l'abast territorial de les actuacions, el grau de cobertura, els dèficits a cobrir i les duplicitats existents, i com es fa, la qual cosa ens permetrà analitzar els recursos, els instruments, les metodologies utilitzades i l'oportunitat d'aprofitament dels recursos endògens existents a nivell territorial.

En qualsevol cas, i per no estendre'm excessivament, el SOC, a través d'aquest nou model de vertebració territorial articulada no només a través de la xarxa d'oficines, a través de la redefinició del paper dels agents o dels AODL, i a través de la creació d'espais de cooperació en el territori, passa a ser agent dinamitzador i activador, a cooperar amb les entitats locals i territorials, a ser proactiu, a crear un clima favorable per a la col·laboració i la cooperació, sempre des del paradigma de la voluntarietat i modificant d'alguna manera el paper que fins ara tenia per oferir serveis d'assistència tècnica i d'assessorament metodològic, especialment en aquells territoris que fins ara no han tingut els recursos suficients perquè pogués ser així.

I, finalment, la pota de la internacionalització. Ja ho deia abans el conseller, el nostre món és el món, el mercat de treball és un mercat global. Ja des de la cimera de Lisboa la Unió Europea posa de manifest la necessitat de fomentar i impulsar de manera decisiva la mobilitat transnacional, i en aquesta línia volem treballar. A través de quins mecanismes? A través de la integració de la xarxa Eures en el Servei d'Ocupació de Catalunya, potenciant el paper que fins ara nosaltres desenvolupàvem; a través del reforçament del que serien els convenis de col·laboració amb diferents entitats regionals, amb diferents serveis d'ocupació que

integren aquesta xarxa Eures; reforçant el que seria la relació amb empreses multinacionals establertes no només en el si de la Unió Europea sinó, fins i tot, en aquells països que realment actualment tenen un potencial econòmic i de creixement important i significatiu, i evidentment aprofitant l'estesa xarxa d'unitats administratives d'altres departaments de treball per crear els espais de tramesa d'informació que ens permetin conèixer en tot moment què és el que demana el mercat i ajustar en la mesura del possible les tasques d'orientació, diagnosi, formació i intermediació en aquest entorn global. Assumim, com hem d'assumir, que potenciant aquesta xarxa de mobilitat, o aquesta política de mobilitat transnacional, no fomentem una política de pèrdua de talent, sinó que precisament treballarem sobre tot el contrari: permetem una oportunitat de formació única, no només a persones joves sinó a totes aquelles persones desocupades que en funció del seu perfil i de les seves necessitats s'integrin o vulguin seguir aquestes accions formatives.

Dit això –i ràpidament, en els tretze minuts que em queden–, quins són els reptes que ens queden per assolir aquests objectius ambiciosos, sens dubte, que ens hem marcat? Evidentment, tenim un seguit de reptes organitzatius, uns altres de caire operacional i uns altres de caràcter cultural. De caràcter organitzatiu? Bàsicament la rigidesa de l'organització SOC, tant pel que fa al volum de plantilla i l'estructura particular pel que fa als vincles contractuals d'aquesta estructura. Tenim un volum important de persones amb gran estabilitat, moltes de les quals, a més a més, s'integren en plans d'ocupació. Tenim, a més a més, un perfil eminentment administratiu, que exigeix una tasca important de tecnificació i reorientació perquè puguin assolir tasques de diagnosi i orientació, que en molts casos hi han desajustos pel que fa a l'assignació de categories, ja s'estan desenvolupant. La rèmora que suposen els convenis del 98, des del moment que tenim un 50 per cent de la nostra plantilla aproximadament desenvolupant tasques de suport administratiu per al Servicio Público de Empleo Estatal, fet que, a més a més, malmet enormement la imatge pública del SOC, perquè la major part de la ciutadania la identifica amb l'oficina de l'atur. I tenim una estructura simètrica entre direcció general de xarxa ocupacional i direcció de programes que genera en molts casos certes disfuncions, tant pel que fa a la planificació i execució, preparació de convocatòries, resolució i controls, i fonamentalment l'accés i contacte amb el territori.

I finalment una manifesta inadequació dels procediments interns i tecnològics per fer front a la tasca de la gestió de subvencions i justificació dels fons procedents de conferència sectorial i Fons Social Europeu. Davant d'això, què estem impulsant? Un procés estàndard de gestió de subvencions, que el tenim tancat a mes de juny i que pretén a finals de desembre posar-nos al dia pel que fa als controls financers que arrosseguem des de fa anys; un procés de certificació, actualment en curs, dels fons socials europeus i d'auditoria de sistemes, que tancarem, espero o esperem que amb èxit, el setembre del 2011; un pla de millora en la intermediació i l'orientació; un nou pla pilot, com els anunciava abans, amb un nou model d'ofici-

nes especialitzat i que pretén posar a prova aquesta tasca de diagnòsi i orientació; el procés de reestructuració del SOC, que presentarem en el decurs del setembre 2011 a l'abril del 2012. Evidentment, com després diré, les reformes organitzatives no vénen a cop de decret, el decret el presentarem, tot i que evidentment hem de treballar molt i molt tots els aspectes organitzatius. I la reforma de la llei del SOC, que serà –ja els ho avanço– puntual, que també pretenem presentar en el decurs dels mesos desembre-abril 2012.

Pel que fa als canvis operatius, aquesta transformació l'estem fent amb moviment, l'estem fent amb la maquinària en marxa. A banda dels projectes que ja els he anunciat que ja hem desenvolupat, hem, en el decurs d'aquests cinc, sis mesos, realitzat, entre d'altres, algunes d'aquestes actuacions: resolució d'un conflicte sobre retribucions dels plans d'ocupació locals que arrossegàvem d'un pacte amb agents socials de l'any passat; el dispositiu per fer front al Prepara; el desplegament del Galileu i les sessions de formació a les oficines de treball; la presentació del conveni a la Diputació de Girona; on els ajuntaments de Girona treballen amb Galileu i bolquen les seves ofertes a Feina Activa; modificació de les convocatòries d'IPI; la campanya agrària; la descongestió i racionalització de l'atenció de les oficines a través d'una renegociació del 012; l'inici del procés d'estratègia espanyola d'ocupació; la normativa en matèria d'autoritzacions d'agència de col·locació; la denúncia i negociació dels convenis del 98; els convenis amb diferents operadors privats perquè integrin les seves ofertes en el portal Feina Activa; les diferents convocatòries de formació; altres convocatòries –plans d'ocupació, programes de desenvolupament local–; la diagnòsi de l'estratègia catalana d'ocupació, que tindrem enllestida i presentarem al consell de direcció del proper 14 de juliol, l'esbós de l'estratègia catalana per a l'ocupació, i el Pla de desenvolupament de polítiques actives.

A banda d'això, i ja per anar acabant, canvis culturals. Les polítiques d'ocupació són un mecanisme d'ajustament fi en l'engranatge de lluita contra l'atur, i, per tant, hem d'entendre que no recau sobre el SOC la tasca de reduir les taxes d'atur. Nosaltres som responsables de la millora en l'ocupabilitat de les persones, perquè en el moment que es reactivi l'economia puguem oferir les millors persones a les empreses i puguem vehicular i fer transitar de manera àgil i flexible les persones demandants d'ocupació.

Els canvis i transformacions en el SOC no poden venir a cop de decret, exigeixen un canvi organitzatiu, un canvi organitzatiu que serà dur –que serà dur–, que ens requerirà uns espais importants de negociació amb els sindicats, amb la junta de personal del SOC i, evidentment, amb la complicitat de tots vostès. No hi ha solucions màgiques; la gestió del temps en els processos d'innovació no permet dir que a curt termini resolldrem els problemes. I, per tant, hi haurà aspectes de curt, mitjà i llarg termini, i fites que anirem aconseguint en el curt, en el mitjà i en el llarg termini. El president de la Generalitat ja ho va dir: tenim un problema endèmic, tenim un problema important per resolldre. Hem de combatre els problemes en origen,

no podem adoptar mesures palliatives que amaguen l'origen d'aquest problema i, per tant, per resolldre aquestes qüestions..., molt sovint no en podrem veure els resultats fins al mitjà o al llarg termini.

La coresponsabilitat d'individus, empreses i organitzacions és absolutament clau, com també ho és la complicitat i compromís de les entitats públiques, i integrar tot això en l'àmbit de la responsabilitat social. Hem d'interpe'llar tothom –tothom– perquè assumeixi la part de responsabilitat que li pertoca en aquest procés. I, per tant, creiem que és absolutament crític aconseguir que en aquest procés de canvi cultural siguem capaços de traslladar aquests missatges als diferents agents afectats.

Evidentment, en aquesta integració de diferents agents públics i privats, el que hem de defugir són determinades lectures del paper de les agències de col·locació amb ànim de lucre en el sentit d'alertar el discurs de la por, això suposarà la privatització del SOC. Ja els ho he comentat, el 70-80 per cent de les actuacions del SOC estan externalitzades. I ho estan també per entitats amb ànim de lucre, des de fa molts anys, i això no ha suposat que determinats col·lectius quedin més o menys desfavorits. El que hem de fer és exigir uns estàndards de qualitat a tots els agents que hi col·laboren, perquè en la mesura que treballin sota paràmetres de qualitat i sota paràmetres d'impacte millor serà la qualitat de les nostres persones desocupades, millor serà el nostre mercat de treball i, inqüestionablement, millor serà la productivitat i competitivitat de les empreses. I hem de passar de la cultura del «quan» a la cultura del «com» i «el canvi de». No hi ha una correlació directa entre l'abocament de recursos o el nombre d'accions o el nombre de beneficiaris que en un determinat moment puguin tenir accions en el marc de polítiques actives..., no hi ha aquesta correlació respecte a la reducció de les taxes d'atur. És a dir, no hi ha una correlació directa entre abocar més recursos i reduir les taxes d'atur. I, per tant, hem de treballar sota un paradigma de la qualitat: exigint qualitat, exigint adaptació al territori i exigint impacte.

Deixi'm acabar, ara sí, amb un repte institucional. Les polítiques d'ocupació, com deia, són un element clau, un element crític per resolldre el que és actualment el principal problema que afronta aquest país, que afrontem com a societat i com a governants en sentit ampli. Amb aquesta voluntat volem treballar amb vos-tès amb els peus ben arrelats a terra, conscients que el repte que tenim per endavant és ambiciós i complex, però amb la ferma convicció que amb responsabilitat, amb complicitat i amb el compromís de tots ens en sortirem.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies per les explicacions i la informació que ens ha donat l'honorable conseller senyor Mena, i també, per descomptat, per l'àmplia informació exposada per la senyora Esther Sánchez Torres, secretària d'Ocupació i Relacions Laborals.

A continuació continuem amb el procediment de... *(Veus de fons.)* Perdó? Volen vostès que fem una pausa? *(Pausa.)* D'acord. Doncs, fem una pausa de deu minuts. Els sembla bé, deu minuts? *(Veus de fons.)* Diez, diez minutos.

La sessió se suspèn a les onze del matí i quatre minuts i es reprèn a un quart de dotze del matí i deu minuts.

El president

Podem reprendre la sessió, que els senyors diputats hauran tingut temps suficient per preparar les seues preguntes.

També els haig de dir que, seguint la generositat d'aquesta Mesa, farem, després, tres minuts de rèplica. D'acord? *(Pausa.)* Deu minuts de preguntes –sí, deu–, i, després, la rèplica, que és una qüestió de mesa, si ho accepta o no. Però jo penso que si hi ha alguna persona que vol fer una rèplica, doncs, evidentment, no hi ha cap problema que es pugui fer.

Per tant, té la paraula, en aquest cas, pel Grup Parlamentari Socialista i pel temps de deu minuts, el senyor Jaume Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Moltes gràcies, president. Gràcies, conseller Mena, per haver comparegut. Gràcies a la senyora Esther Sánchez per haver comparegut. A petició pròpia però també a petició dels grups parlamentaris, que quedi clar que nosaltres des del principi hem pensat que el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya era una de les prioritats de l'anterior Govern i d'aquest Govern, màxima en el context de greu crisi econòmica en què estem i d'alta taxa de desocupació.

Conseller, jo, de la seva intervenció, realment, m'ha costat i em costa encara entendre quines són les prioritats del seu departament en matèria d'ocupació. I li ho dic perquè vostè cada vegada que compareix en aquesta comissió ens fa relats globals, els quals molts de nosaltres podem compartir –parla sempre de llums llargs i de llums curts, parla d'ocupabilitat, parla de col·laboració publicoprivada, conceptes amb els quals la major part dels diputats d'aquesta comissió, o del meu grup, com a mínim, podem coincidir. El que passa és que en funció de com es concretin els conceptes d'ocupabilitat i com aconseguir aquesta ocupabilitat, en la mesura de com es concreti la col·laboració publicoprivada, amb quins privats, en quines condicions, amb quins controls, doncs, podem avaluar o podem opinar amb més coneixement de causa.

Conseller, continuo veient que vostè, d'una forma crònica, diria jo, continua contraposant polítiques actives a polítiques passives. Com vostè sap, les polítiques actives i les polítiques passives, és a dir, les polítiques que afavoreixen l'ocupabilitat de les persones en atur i tot el bloc, diguem-ne, de prestacions i subsidis que vénen de l'Estat o de la Generalitat, han d'anar coordinades. No són antitètics, no ve un després de l'altre, un no és l'evolució lògica de l'altre, sinó que són dos

sistemes d'organitzar les polítiques d'ocupació que s'han de complementar, i després tornaré una altra vegada sobre això. Però no continuï parlant de: «Venim de les polítiques passives, hem d'anar a les actives.» No, no; són conceptes diferents, que es complementen i que justament per ser eficaços s'han de complementar millor.

Parla del compromís de l'aturat i de la responsabilització de la persona que està a l'atur, i amb això nosaltres hi estem d'acord, sempre que se sigui molt curós amb les expressions que es fan servir. Responsabilitzar l'aturat de la recerca activa de feina, sí; responsabilitzar l'aturat del compromís de no estar a casa, sí; però l'Administració té l'obligació de posar a l'abast dels aturats tots els recursos perquè no hi hagi l'exclusa que l'aturat s'estigui a casa sense fer res. I avui això..., avui això a les oficines de treball de la Generalitat no passa. Ahir mateix, un aturat autònom va anar a una OTG –i després, fora de «micro», li puc dir el cas concret i l'oficina concreta, perquè crec que no..., no vull ser injust amb les acusacions–, i aquesta persona aturada va haver-ne de marxar perquè l'orientador li va dir que no hi havia formació, que no hi havia orientació possible, i que no hi havia res a fer. Li va dir no «vuelva usted mañana», sinó «vuelva usted algún día», perquè no hi ha oferta, no hi ha orientació, no hi ha propostes concretes en aquests moments a les oficines de treball de la Generalitat per als aturats a Catalunya.

I per acabar de fer la referència a la intervenció de l'honorable conseller, parlen del marc català de relacions laborals. A mi m'agradaria que ho concretessin una mica més. El marc català de relacions laborals vol dir interlocució entre agents socials, econòmics i Govern? La famosa o la tradicional fórmula tripartida a nivell de Catalunya per adaptar millor la negociació dels convenis i les condicions de treball, o les polítiques actives d'ocupació, fins i tot, a la realitat del nostre teixit productiu i de la nostra economia. El que passa és que aquest Govern comença amb una llei, que veurem com s'acaba dient, però que de moment es diu «òmnibus», carregant-se, en ares de la simplificació administrativa, molts òrgans de participació en els quals els agents socials i econòmics a Catalunya, com és el Consell de Política Industrial, els tenen justament per construir el marc de relacions laborals a Catalunya. I vostès els estan desfent o els estan aniquilant. Per tant, expliqui'm com es fa això del marc de relacions laborals si no hi ha àmbits de participació.

Seguint amb la intervenció de la senyora Esther Sánchez, i amb el benentès, president, que és difícil per a un diputat –suposo que per a la resta–, amb una hora, amb un powerpoint, intentar assimilar tanta informació i ser precisos en la crítica, intentaré explicar quines són les nostres posicions i les nostres impressions sobre, amb només aquests deu minuts, què ens ha suscitat l'exposició de la senyora Sánchez.

Miri, jo crec que vostès comencen per tenir un problema, un problema que nosaltres volem denunciar, que és que el seu afany per reduir càrrecs ha tingut com a conseqüència, en el seu cas, que la secretària d'Ocupació hagi de fer de directora del SOC alhora. Vostè

mateix ho ha dit, que no tenia retribució, etcètera, etcètera. I això té conseqüències directes amb el funcionament del SOC, i això té conseqüències directes quan aquí se'ns ve a explicar què ha de fer el SOC en el futur. Per què? Perquè la senyora Sánchez ens ha fet una explicació brillant des del punt de vista acadèmic, però absolutament incomprensible des del punt de vista operatiu, de quines són les prioritats del servei en aquests moments i què és el que s'està fent. Jo els suggereixo que nosaltres no criticarem el fet que algun dia nomenin un director o una directora del SOC que s'ocupi de la gestió del dia a dia del servei, d'un dels serveis més importants del seu departament i d'un dels serveis claus en els moments en què estem, de crisi econòmica.

I això condueix a la segona reflexió, el segon problema que creiem que vostès tenen, que és un problema de gestió. En aquests moments el SOC està paratitzat, no funciona, no treu convocatòries. Vostès han entrat en un procés de redefinició de tot, com s'ha vist avui aquí, la qual cosa, doncs, és legítima des del punt de vista d'un partit i d'un govern nou, però han deixat el dia a dia de la gestió en el SOC. L'han deixat. I això té com a conseqüència allò que els explicava al principi d'un aturat que va a l'oficina i es troba que no té formació, no té orientació i no té resposta. Vostès han parat la màquina, i això, en un context com el que estem en aquests moments, és un greu error, sota el nostre punt de vista. I després li donaré alguna dada per il·lustrar fins a quin punt han parat vostès la màquina.

I ens ha fet una explicació, brillant, hi insisteixo, des del punt de vista expositiu, però amb una música que a nosaltres ens sona molt, ens és molt familiar, i que, per això, compartim. Una música que és la música de continuar la modernització dels serveis públics d'ocupació, una música que és la de continuar amb els canvis, de personalitzar el servei, de ser més flexibles, d'adaptar-se a les necessitats del mercat. Amb tot això, hi estem d'acord; amb aquesta música, hi estem d'acord. És la música que sonava amb el Govern anterior. És la música que sonava amb el Govern anterior, i és la música que vostè, com a acadèmica i com a experta en aquesta matèria, doctora Sánchez, ha explicat moltes vegades en alguns articles i en algunes col·laboracions –per cert, en algun article i en alguna publicació que jo mateix he dirigit en el passat. I, per tant, amb això, nosaltres hi estem d'acord. El problema és que quan baixem el nivell operatiu no hi ha respostes, no hi ha concrecions, ens hem quedat amb el powerpoint. I governar en aquests moments i prendre decisions en aquests moments és anar més enllà del powerpoint que avui ens han presentat.

Sobta –sobta– que aquesta música amb la qual podem coincidir fos tan criticada la passada legislatura pel grup de Convergència. Ja sé que vostès tenen una relació diferent, diguem-ne, amb el partit que els dona suport, però aquesta era la música que era subjecte dels atacs més furibunds per part de l'oposició de Convergència en aquesta mateixa sala i amb una altra consellera. Nosaltres no ho farem, això. Nosaltres, si estem d'acord amb la música, ho direm.

Segueixo amb la descripció, amb la reflexió pel que fa referència al moment en què estem i a la necessitat de resposta. Vostès tenen un mandat d'aquest Parlament de fer un pla de xoc de lluita contra l'atur. Vostès tenen el mandat del Ple del Parlament del 5 o del 6 de maig –5 de maig– de fer un pla de xoc de lluita contra l'atur perquè la situació és extremadament greu. I vostès tenen els recursos i les competències per fer-ho, les que vénen de Madrid i les que haurien de ser pròpies. I vostès encara no han explicat... –no han explicat res del SOC, avui és el primer dia que en parlen–, però no han explicat cap mesura, cap mesura, per combatre l'atur, i els recordo que vostès tenen un compromís amb l'electorat i tenen un compromís amb aquesta cambra de reduir l'atur a la meitat en quatre anys. De moment en portem trenta mil més, acumulats aquest any. I vostès encara no han anunciat cap mesura concreta de lluita contra l'atur. I en aquesta moció hi ha propostes concretes, i hi ha mesures concretes. Per tant, jo els suggereixo que revisin aquesta moció i anunciïn a la cambra quins són els seus plans de futur. Vaig amb temps, president, o...? (*Veu de fons.*) Molt justet, eh? (*Pausa.*)

Ha parlat d'integració de subsistemes de la formació professional. Nosaltres en principi hi estem d'acord. Era un decret que havia preparat l'anterior Govern, vostès l'han aprovat, l'han posat en marxa. Concretin com pensen fer aquesta integració. Han parlat de la integració de polítiques actives i polítiques passives, fins i tot han arribat a denunciar un conveni amb el ministeri. Res a dir, si no fos perquè no tenen encara definida una alternativa, o, com a mínim, no l'han explicat. Un denuncia un contracte quan té un altre contracte preparat per signar-lo. Vostès, diguem-ne, presumeixen de fer aquesta denúncia del conveni i encara no expliquen quina és l'alternativa. I vostès també tenen un compromís electoral, mirin el seu programa electoral, de reclamar el traspàs executiu de les polítiques passives. Mirin el compromís de Convergència, la mesura... –tinc el número per aquí–, mirin-lo i expliqui'ns com lliga tot això: denúncia de conveni i alternativa que planteja el Govern de Catalunya.

En definitiva, no hem sentit parlar, senyora Sánchez, de col·lectius concrets ni de prioritats concretes. No hem sentit parlar d'autònoms, no hem sentit parlar de cooperativisme, d'emprenedors. No hem sentit parlar de quins sectors d'aturats pensen vostès que han de rebre la seva atenció prioritària. Per tant... Se m'ha acabat el temps i no puc continuar, tenia més preguntes...

El president

No, no se l'ha acabat, li he donat un minut més dels deu minuts que tenia.

Jaume Collboni Cuadrado

Li agraeixo, president, la flexibilitat. Espero, en el torn de rèplica, acabar de fer alguna reflexió.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Collboni. I, a continuació, té la paraula la senyora de Luna. Vull aclarir que és la senyora Luna, que no és la meua esposa, no? (*rialles*), encara que el seu home té el privilegi de tenir una esposa com ella.

María de Llanos de Luna Tobarra

Muchas gracias, presidente. Ya me ha dejado totalmente sin palabras, con lo cual me va a costar ahora, en fin, hacer la interpelación correspondiente.

Bueno, buenos días, señor *conseller*, también secretaria. Yo, bueno, de toda la exposición, que he estado, como es lógico, muy atenta, sí que he visto que han hecho, pues, una exposición de lo que debe ser un auténtico servicio de ocupación, lo que debe ser el SOC, en el sentido de ser un buen intermediador laboral, favorecer la ocupación y también los cursos de formación. Sí que he visto un diseño, como le digo, muy bueno pero teórico. Desde mi punto de vista creo que ha faltado concreción en el procedimiento. Es decir, ha explicado muy bien qué debe ser el SOC, pero me ha faltado saber cómo van a hacer que sea así el SOC.

Cuando han hablado, por ejemplo, de la intermediación laboral con la participación también privada, o sea, va a ser una colaboración público-privada, en esto mi partido estamos totalmente de acuerdo, además es una de las cosas que también llevábamos y llevaremos en nuestro programa electoral. Y ha hablado de que las empresas, pues, parece que volcarán toda la oferta formativa en un sistema informático. Eso está muy bien, pero, bueno, a partir de aquí, ¿cómo se va a distribuir, o cómo van a actuar, o cómo se va a llevar a efecto, todos los agentes sociales que intervienen para que pongan verdaderamente en contacto al empresario con el trabajador para que se pueda realizar este contrato? Toda vez que, como ustedes bien saben, el SOC, según las cifras del año anterior, tan sólo intermedió en un 2,3 por ciento del total de contratos que se celebraron en Cataluña, es decir, unas cifras irrisorias e ínfimas. Y, por tanto, si bien celebramos esta colaboración público-privada, sí que nos gustaría que explicara el procedimiento, que ya le digo que es lo que desde mi punto de vista ha faltado concretar, ¿eh? Ha hablado de vuelco de datos, sistema informático, pero no cómo se va a llevar, como digo, a efecto.

Por otra parte, hay otra cuestión también que nos preocupa, que es el tema del Prepara, de estas subvenciones del Estado, y sabe que digo subvenciones toda vez que no se trata de prestaciones en puridad de la seguridad social. Pues en la actualidad, cuando la persona que ha agotado cualquier tipo de prestación y acude a solicitar el Prepara, se le pasa al orientador laboral, que lo que sólo hace es recoger el currículum, una mera entrevista personal, meter informáticamente..., introducir el currículum en el sistema informático y punto. Y precisamente la concesión de esta ayuda, de esta subvención, va ligada a seguir un curso de formación. Quiero saber qué entienden ustedes por el itinerario personalizado de integración. Qué acciones van a hacer o qué acciones comprenden que deben integrar-

se en este itinerario, toda vez que, como le digo, en la actualidad tan solo es una mera entrevista y nada más.

Es importante además, porque, tal como tenemos las cifras de mayo, en el que hemos visto que actualmente en Cataluña tenemos a más de ciento setenta mil personas que han agotado todo tipo de prestación, todas estas personas, en muchos de los casos, pueden acceder a esta subvención del Prepara. Y es muy importante que se les dé el curso no solo para la concesión sino también para que puedan tener una formación y puedan adaptarse y puedan entrar nuevamente en el mercado laboral.

En cuanto al tema de la oferta formativa, digo..., hasta ayer, ¿eh?, porque acabo de ver por las noticias de la prensa que ayer justo hicieron la convocatoria de formación, que era una de las preguntas que yo traía hoy, cuándo la iban a convocar. Veo que justo ayer se publicó en el diario oficial. Por tanto, yo quiero saber si... Bueno, primero, parece que baja el presupuesto en cursos en más de 7 millones de euros. Si ya teníamos una oferta formativa, según la página web, en la que había poco más de cinco mil puestos que se ofrecían para más de setecientos mil parados, y, además de esos más de cinco mil puestos, teníamos que más del 17 por ciento era oferta de empleo público, que aquí, como ustedes saben, no hay intermediación ni entrevista porque son oposiciones puras y duras, quiero saber ahora qué oferta van a hacer, dado que no hemos tenido tiempo de examinarlo porque se acaba de publicar, con una rebaja tan sustancial en el dinero o la cantidad que..., en 7 millones menos de euros, que se va a dedicar a la formación. Y también esto lo quiero relacionar con otra cosa que usted ha manifestado. Ha hablado de futuro, ¿eh?, de futuro, de que los cursos de formación se tienen que hacer teniendo en cuenta las necesidades reales del mercado de trabajo y de las empresas para dar cursos que efectivamente sirvan para que personas que los reciban puedan encontrar empleo. Pero ha hablado de futuro. Yo quiero saber si estos cursos que ayer salieron y que, insisto, no hemos tenido tiempo de examinarlos, van a ser como en otras ocasiones. Es decir, yo ofrezco el curso y luego intento meter con calzador al trabajador, en vez de ser al revés. Como usted decía, que en el futuro tiene que ser un curso adaptado al mercado laboral y a las necesidades formativas de cada trabajador.

Otra de las cuestiones que también he echado en falta ha sido el tema de los autónomos, ¿eh? En Cataluña, pues, tenemos un gran número de autónomos, cada vez menos, desgraciadamente, por la crisis, pero precisamente este trabajador autónomo es el que más desamparado laboralmente se encuentra. Yo quiero saber si ustedes tienen previsto un servicio de orientación para aquellos autónomos que han cerrado sus negocios que pueda servir para reciclarse, para reorientar su carrera y su negocio, no sólo para los que han cerrado su puesto de trabajo, su negocio, sino también para aquellos que a duras penas están manteniéndolo; si también se va a tener en cuenta a todo este colectivo, que es muy importante.

Y, por último, también tengo una pregunta respecto a la denuncia del convenio con el Estado en materia de

información. Quiero saber, porque es un tema que nos preocupa, dado que ahora se está ofreciendo un buen servicio de información en el que la información se está ofreciendo bien, cosa que no pasa ni con la intermediación ni con la oferta formativa, pero sí que se les orienta, dónde tienen que ir, qué pueden solicitar, etcétera, si este traspaso o este volver otra vez la competencia al Estado va a llevar también la transferencia del personal, porque podría dar lugar a que si transferimos la competencia y no al personal, en Cataluña se..., o sea, tengamos una gran falta de información a los ciudadanos, toda vez que las oficinas del SEPE están muy infradotadas y ya están saturadas con la gestión y el reconocimiento de las prestaciones de desempleo, tanto de las prestaciones contributivas como de los subsidios asistenciales. Entonces, es un tema que queremos que nos aclare, si esta denuncia de este convenio de volver todas las tareas informativas o esta competencia de información al Estado va a llevar también al personal que hasta ahora lo estaba llevando a cabo o lo estaba facilitando.

Nada más, y muchas gracias.

El president

Muchísimas gracias, señora De Luna. No ha cubierto su tiempo, por lo tanto ha sido muy extracta en su contenido. I a continuació té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la senyora Massana.

Laura Massana Mas

Moltes gràcies, president. Primer, saludar l'honorable conseller i també la senyora Esther Sánchez, secretària d'Ocupació i Relacions Laborals, i les persones del departament, doncs, que l'acompanyen.

Bé, després de les salutacions, les sensacions, eh? La sensació ha estat, doncs, que s'ha parlat principalment, i aquí s'ha dit, amb una música que podem compartir, perquè pretén, en principi, avançar en allò que creïem que havia de fer-se, que és aquesta adaptació i modernització del SOC; però, clar, ens falta veure com situa aquesta música en el pentagrama i quins seran els acords que farem sonar més alt o més fort. Parlant de música, el SOC és el nostre principal instrument per lluitar contra les polítiques..., per lluitar contra l'atur i per fer polítiques d'ocupabilitat i d'intermediació.

He observat una expressió del conseller, que ha dit que el SOC no compleix els objectius, no és eficaç i no és eficient, però a la vegada, després, hi ha hagut aquí com una contradicció, perquè finalment també s'ha reconegut que el SOC no únicament ha de ser positiu en la inserció, sinó que fa tota una tasca d'ocupabilitat que de vegades i durant molt temps, doncs, des de la bancada de Convergència i Unió no s'ha tingut merescudament en compte, sempre s'ha potenciat més la part de la intermediació.

El que voldria dir de la intervenció, que tots compartim que ha sigut en aquest sentit acadèmicament, doncs, brillant, és el fet que hem trobat a faltar la po-

lítica amb majúscules, diríem, just per l'instrument que és. I a aquest compromís que se'ns demana a tots –partits polítics, agents socials i tots aquests compromisos– falta aquest compromís del Govern i també una certa autocrítica, una autocrítica que, aquí alguna diputada del Partit Popular de Catalunya l'ha expressat, en els pressupostos es veu clarament en quin concepte es té el Servei d'Ocupació de Catalunya, que és gairebé nul. Mentre l'any anterior va créixer moltíssim i va ser amb l'anterior Govern un dels departaments que va créixer més fruit de la crisi, en aquest en els pressupostos baixaran totes les partides, especialment aquestes a les quals diem que donem més importància, com la formació professional, etcètera, etcètera. Però com que ja parlarem de pressupostos, ja ho parlarem, doncs, també quan toqui, però això per a mi també és fonamental.

Quan parlem que l'atur és transversal, aquí també es veu d'alguna manera aquest que deia jo entonament de *mea culpa* o propostes del Govern. Hi ha intenció per part del Govern de Convergència i Unió de fer el que realment s'ha de fer per acabar amb l'atur, que és canviar el model productiu i avançar en aquest sentit? Nosaltres això no ho veiem, només veiem demandes. I aquí estan bastant, bastant camuflades. Quan es parla del Consell de Relacions Laborals i quan es parla de..., bé, de parlar de les polítiques actives i de les passives veiem un intent d'exigir als aturats i aturades una càrrega que és la intenció del fet de perseguir-los, he intuït jo quan es parlava de polítiques actives i passives. De dir: «Vostès si troben una feina, encara que no sigui de la seva qualificació, encara que no sigui del salari que vostè tenia o la qualificació o els coneixements que tenia, doncs, l'agafa igualment perquè si no li trauré l'atur.» Jo hi he vist això, i vull que m'ho expliquin per si ho he vist malament. Però al darre d'això hi veig una mica en aquest sentit. I continuo sense veure, i s'ha dit aquí, aquell pla de xoc que vam aprovar tots conjuntament, doncs, que vostès havien..., aquest mandat que tenien de fer un pla de xoc real per lluitar contra aquest atur.

Jo veig també una intenció clara, que a aquesta intermediació que hauria de fer el SOC vostès pots, doncs, ja no li donen la importància que té, perquè tenen molt clar cap a on ha d'anar, que és cap a les agències privades de col·locació. Perquè és obvi que estan esmerçant més esforços en aquest decret i a facilitar, doncs, aquesta tasca d'aquestes agències que no pas a programar formació, preparar el SOC, i, aquí s'ha dit abans, també, en aquest sentit, a programar i fer del SOC l'instrument d'intermediació i d'orientació.

Jo..., en aquesta adaptació i en aquesta explicació que s'ha donat avui i que vostè ha explicat en aquestes grans línies, el que ens ha donat, més que respostes, és un gran suggeriment de preguntes, i això és el que passaré a fer. S'ha parlat també de xarxes, de xarxes públicoprivades i de cooperació. I en això centraré bastant la meua intervenció.

Primer, existeix la voluntat d'impulsar un model de planificació, d'execució i d'avaluació de les polítiques actives d'ocupació que integri i prioritzï els serveis públics d'ocupació, més que una altra cosa, en el

nostre país? Quan es parla d'aquesta xarxa que agrupa agents públics i privats, s'està pensant en una xarxa pública única o com serà aquesta xarxa? Com ho tenim, doncs, en educació? O què serà aquesta xarxa, com s'articularà? Les entitats locals quin paper hi tindran? Ja que sabem que l'Administració pública és la que té els aturats més a la vora, és la que pateix més aquestes dificultats de forma més directa, i qui sempre ha tingut un paper molt participatiu. Quan han parlat de cooperació al territori, què volen dir? Vol dir un nou model territorial del SOC per adaptar-lo a aquest paper que jo deia necessari del món local en les polítiques actives? I, en definitiva, com pensen dur a terme la participació d'aquestes entitats cooperadores que hem vist, fins i tot, com en temps antics de les cambres de comerç –jo ara no valoraré si és positiu o no–, en aquestes entitats cooperadores i dins d'aquestes idees també de reforma del SOC, que tampoc l'han explicat, aquesta reforma del SOC, doncs, com seran aquestes entitats?

I per altra banda, si modifiquen la Llei d'ordenació del sistema d'ocupació i la creació d'aquest Servei d'Ocupació de Catalunya amb aquesta estratègia catalana per a l'ocupació, quins seran els eixos que... Bé, vostè ho ha explicat una mica, no? Però, en aquest sentit, ampliar-ho.

Llavors, nosaltres creiem que, en tot cas, hi ha un aspecte que és prou important, i que algun dia potser hauríem de fer també una reflexió conjunta en el marc d'aquesta comissió, que és sobre la integració dels tres subsistemes de formació, eh? És prou important. I avui s'ha dit, i és un dels pals de paller. Llavors, es té previst un calendari per a aquesta integració? Perquè vostès van fer un pas, que és la integració definitiva, que l'altre Govern va començar. En aquesta pregunta, i seguint amb la línia del Govern, amb la Llei òmnibus, de carregar-se –i permeti'm l'expressió– tots els consells de participació, el Consell Català de la Formació Professional es potenciarà? Es preveu sota quin nou organisme, quina dependència orgànica, quina dependència funcional hi haurà? Què passarà amb els CIFO, centres d'innovació i formació ocupacional? Qui, en definitiva, gestionarà les PAO, les polítiques actives d'ocupació?

Les següents preguntes estarien una mica més relacionades amb el mateix SOC, ja que és una mica, doncs, clar, l'epicentre, quan se'l qüestiona o quan se li diu quines tasques ha de fer, i aquí s'ha tractat molt per sobre. És de les persones que en aquest sentit hi treballen. I ara tenim el Servei d'Ocupació públic de Catalunya, doncs, en un estat d'excepcionalitat, amb una aplicació de retallades, on no es fa cobertura de vacants, de substitucions, això és fruit..., ja ho sabem, no?, de maternitat. Però, clar, si diem que l'atur és el principal problema, si el SOC s'ha de potenciar, es prorrogarà aquesta excepcionalitat del SOC o al revés? O farem que deixi de ser una excepció com, per exemple, s'ha fet amb altres temes com amb la política de la Direcció General d'Atenció a la Infància, que aquí va haver-hi unes modificacions, que jo crec que això també és una qüestió a valorar.

Jo, només un suggeriment: que si s'hagués d'aplicar alguna retallada, que es faci en el sentit de fer-ho en els comandaments, i no en els que han de ser els actors, els treballadors, els que han de fer l'orientació i els que han de, al cap i a la fi, doncs, tenir aquesta tasca d'ocupabilitat.

També ens preocupa el SOC, si s'ha de parlar, doncs, de..., s'ha parlat aquí dels números, no? Sobre el personal. Home, entenem que el SOC –i m'agradaria dir-ho, perquè, a més, ja ho havia dit en anteriors ocasions i també amb l'altre Govern–, en un moment que l'ocupació pública, els treballadors públics també estan a l'ull de l'huracà, a l'ull de retallades i de qüestionament, doncs, de la seva funció, entendre i atendre que amb precarietat el SOC tampoc podrà fer el servei que ha d'haver-hi, i és molt cert que hi ha molts contractes en precari. I que hi ha molta part de la gent, que és una cosa curiosa, gairebé un 25-30 per cent de la plantilla, que fa tasques d'estructura, i que el SOC, doncs, és art i part en els plans d'ocupació. Justament, doncs, funciona de vegades per aquests plans d'ocupació, i n'hi ha un cert abús. I s'hauria d'intentar, doncs, ja que ens posem a reformar i a parlar de les possibilitats que el SOC sigui actiu, operatiu, capaç i faci la seva funció, aquestes qüestions també tenir-les molt, molt en compte. Perquè llavors podrem demanar també a les persones que hi treballen eficàcia, els podrem demanar eficiència, si les seves condicions laborals, doncs, són això, també són dignes per poder-les dur a terme.

Jo ja no m'estendré més, crec que he fet moltes preguntes. Opinar també el mateix, que és bastant complicat avui per als que han vist per primera vegada aquest powerpoint, i, a més així, és complicat. Una demanda: si el poguéssim tenir en mà també, eh?, per poder-lo treballar, per poder-lo discutir, per si això ens suggereix noves preguntes. I òbviament, si vostès tenen ganes, doncs, de fer per al país el que tots volem fer, que és fer-lo créixer, fer-lo avançar, li demanem, ja que tenim aquesta vegada la sort que els departaments són d'Empresa i Ocupació, que fem també tot allò que hàgim de fer amb els sectors industrials catalans, que hàgim de fer tot allò que hàgim de fer perquè aquest atur pugui també disminuir. És a dir, tenim una bona ocasió, això també era una demanda de Convergència, que estiguessin sempre junts, Treball i Ocupació, que estiguessin junts, i Indústria en aquest cas també. Doncs que això sigui un valor i que ens ajudi a remuntar aquesta situació.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Massana, també per ajustar-se al temps, no? És important en el conjunt de tots.

Donar la benvinguda al comitè d'empresa de Derbi, que ens acompanya en aquesta sessió. Després de la compareixença de l'honorable conseller, tindrem la proposta de resolució per debatre. Per tant, farem dos minuts per acomiadar el conseller, i després continuàrem amb el tema de l'ordre del dia.

I a continuació, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, gràcies, president. Gràcies, senyor conseller, per la seva compareixença, i senyora secretària. Saludar també els diferents treballadors i treballadores del seu departament que els acompanyen. La veritat és que ha estat una compareixença interessant, en el terreny dels principis, en el terreny de la gestió, però que ens obre dubtes importants respecte a l'horitzó que es planteja en aquest canvi.

Mirin, algú ho deia en broma, fins i tot un membre del seu departament, que aquest Govern era un tripartit entre Convergència, Unió i ESADE. I jo li he de confessar que... (*Veus de fons.*) En broma, senyor conseller, en broma; tingui sentit de l'humor, això era un comentari que es feia. Jo li he de confessar que la part ESADE me la mirava amb interès, amb interès i respecte intel·lectual, perquè també n'he estat alumne, d'aquest curs de gestió de funció gerencial pública del professor Férez, molt centrat en tots els temes de gestió del canvi. I vostè avui ha vingut a parlar de la gestió d'un canvi d'una màquina molt important del Govern, i sota aquest prisma jo li volia fer alguns comentaris.

Crec que en qualsevol gestió del canvi d'una gran organització és molt important definir l'horitzó, saber on es vol arribar, sota quins principis es fa, i fer aquesta gestió del canvi també a prop dels actors implicats en el canvi. Sota aquest punt de vista, li he de dir, senyor conseller, que hauria de liderar i marcar més clarament quin és l'horitzó d'aquest canvi. Perquè vostè va plantejar un repte ambiciós, compartit per tots, i cregui'm que tothom d'aquesta cambra el vol ajudar: reduir a la meitat l'atur. En quins sectors? No ho sabem. A partir de quin reforçament de quins clústers, de quins ecosistemes de coneixement, de quins nous grans projectes? No ho sabem, encara. Quins grans reptes de país ens poden acompanyar en aquestes qüestions?

Miri, jo li faré dues propostes ambicioses, que no són ben bé de la seva competència, senyora Sánchez, permeti'm que faci aquest *excursus* primer amb el conseller. Reclamem el concert econòmic junts, reclamem la gestió de les infraestructures. Amb aquestes dues coses només, crearíem milers de llocs de treball. I el seu Govern no s'ha d'arronsar amb aquests grans objectius, i tindrà el Grup d'Esquerra Republicana al costat per aconseguir-los. Gestionem nosaltres el nostre port, el nostre aeroport, les nostres infraestructures, i això, que competeix a un altre conseller, té un gran efecte sobre el seu àmbit. Expliqui-ho, això, a les empreses; digui-ho, com pensa reduir. Perquè si no marca un horitzó, no serà creïble el seu objectiu. Parli de quins territoris arrelats amb quin coneixement pensa desenvolupar; com podem..., a partir de crear ecosistemes de coneixement amb interacció de públics, privats i universitats en aquests territoris podem crear nous pols d'ocupació. Parli'ns de model productiu, de canvi de model productiu; d'on són aquests jaciments

d'ocupació que anomenem genèricament però no sector per sector. Faci el pla de xoc contra l'atur, que té un mandat parlamentari sobre això. No crec que hi puguem arribar, amb aquests pressupostos, amb les retallades als ajuts a la indústria en aquest moment, o amb la reducció de les polítiques actives de formació en aquest moment; 7 milions menys, sortia avui, quan precisament en temps de crisi aquesta partida és la que hauria de créixer.

Principis de gestió del canvi, un altre element important per a la gestió del canvi. Ha esmentat la senyora Sánchez alguns principis que compartim, en una exposició molt interessant. I alguns d'ells els compartim; però també li he de fer arribar algunes preocupacions, perquè m'agradaria que m'ho aclarís.

Quan parlem de participació públic-privat, qui no hi està d'acord? Crec que hi han agents públics i agents privats que participen en la col·locació de persones que estan a l'atur. Però li he de transmetre una preocupació, crec que compartida en molts àmbits amb els altres grups de les esquerres, amb els sindicats i amb molts moviments socials. És a dir, la participació d'agents privats en la col·locació es tracta de tenir l'interès privat en un sector on una de les parts està clarament indefensa. És a dir, l'aturat, en aquest mercat, té una posició d'indefensió. I aquí hi han límits. El mercat pot ser bo per a moltes coses, però no per a totes. L'aturat és una persona que davant d'una agència privada de col·locació està indefens, i no podem acceptar de cap de les maneres un cost d'intermediació que vagi a costa de les rendes que ja són les més baixes. I, per tant, quan parlem d'intermediació privada, escolti, hi han coses que funcionen? I tant que sí. Però posem principis públics clars. No es pot fer negoci i usura a partir de la indefensió dels més febles d'aquesta societat.

Per tant, que a vegades hi han hagut expressions, per part del conseller, que deia: «Home, és que hi han pàgines web que col·loquen més gent que el mateix Servei d'Ocupació de Catalunya, o que hi han agents privats que ho podrien fer molt bé...» Escolti, col·laborem públic i privat? D'entrada, no tenim per què estar-hi en contra, no hem de tenir una posició dogmàtica sobre això. Però sota un principi públic clar: no es pot fer negoci de la feblesa de l'aturat.

Responsabilització de la persona aturada en la recerca de feina. En principi, enunciat així, podem estar-hi d'acord. Evidentment, la persona aturada que és beneficiària de polítiques públiques també té uns deures, per descomptat. Però compte amb l'ús ideològic d'aquest discurs, perquè d'aquí a la culpabilització del pobre hi ha un pas. Hi ha un pas, i l'hem vist en molts governs de dretes europeus per justificar qualsevol mena d'ajut públic. I, a més, és un discurs que admeto, a desgrat meu, que pot tenir, fins i tot, un cert ressò popular, que es pot entendre, de dir: «No, escolti, és que aquests no s'esforcen prou.» La culpabilització del pobre. És un lloc comú de la dreta americana, per exemple, i que fa que tinguin un Estat on és molt difícil la prestació de serveis públics.

Per tant, compte a entrar en el discurs que acompanya aquesta lògica comprensible de la responsabilitat

de qualsevol usuari d'un servei públic, que no passem a una situació de dir: «No, no, és que la culpa és de l'aturat.» No, escoltin, els aturats volen trobar feina —els aturats volen trobar feina. I pot passar que una persona aturada que no tingui a disposició polítiques actives, doncs, entri en un procés de dificultat personal que cada vegada li costi més trobar feina. Però aquest és un problema el qual hem d'ajudar a resoldre, no un problema sobre el qual culpabilitzar. No dic que vostè ho hagi fet, senyora Sánchez, senzillament li dic que aquest discurs de la responsabilitat de l'usuari que podem compartir té uns límits que vull marcar i m'agradaria saber-ne la seva opinió.

Qualsevol procés de canvi em sembla correctíssim que tingui indicadors, però li he de dir que tenim una discrepància aquí. El professor Férez ens demanava, jo vaig fer el curs aquest que li esmentava fa vuit o nou anys, que l'Administració havia de passar dels indicadors d'activitat als indicadors de resultat, fa vuit o nou anys. I vostè hi ha hagut un moment que m'ha sorprès, eh?, quan ha dit: «No, no, és que no hem de mesurar el SOC en funció dels resultats que s'obtinguin respecte a l'atur, sinó amb relació a les coses que fa.» Això són indicadors d'activitat. No podem fer una marxa enrere. Em sembla que tornar a parlar d'indicadors d'activitat és una marxa enrere claríssima i el que volem són indicadors de resultat.

Òbviament, no?, tots sabem que la taxa d'atur no depèn directament del SOC, depèn de la marxa de l'economia. Vostè ha de facilitar l'ocupabilitat de les persones perquè transitin el menys temps possible per l'atur, però al final de tot, per a vostè en concret, el conseller Mena, el conjunt del Govern, l'indicador de resultat és la taxa d'atur. I l'objectiu de la legislatura és reduir l'atur a la meitat.

I, per tant, en alguns punts de la seva exposició, senyora Sánchez, es podria interpretar una certa desresponsabilització. No, no, els indicadors que ens interessin no són els d'activitat del SOC. Aquests, per descomptat que hi han de ser, d'això fa molt temps que se'n parla a les administracions. Els resultats que ens interessin són de resultats. Vostè em diu: «No tinc una incidència directa sobre la taxa d'atur.» D'acord, defineixi vostè els indicadors de resultat, mesurem l'ocupabilitat de les persones, mesurem el trànsit que passen entre una situació d'activitat, no-activitat, atur, i com es mouen els fluxos entre aquestes tres situacions. Però hem d'anar a indicadors de resultat, claríssimament.

Ens agradaria saber amb més concreció quin és el mapa de la formació que es deriva. Vostès anunciaven en premsa que no informarien amb detall de quin era el mapa resultant de les ofertes que van presentar ahir en el DOGC —perdonin, però tot no me l'he llegit, l'he mirat en diagonal. I avui no hem vist, doncs, una expressió més clara de com queda aquesta oferta formativa tant en l'àmbit local, etcètera. Estem d'acord que hagin denunciat el conveni de 2008 per millorar, per mirar d'aconseguir una interacció més creativa, amb més resultats entre polítiques actives i polítiques passives, i ens sembla que s'han d'integrar i que s'han de

relacionar, sota diversos criteris que vostè ha anomenat i els compartim.

N'hi hagut un que ha anat per allà al mig que ens ha preocupat una mica. Sota el criteri d'estalvi de despesa. M'agradaria que m'ho aclarís, perquè, escolti, l'objectiu em sembla que no és aquest, en aquest àmbit, en aquest moment. No estem fent un canvi per estalviar despeses, no estem dient hi han coses que no serveixen i, per tant, estalviem despeses. Creiem que hem d'invertir el que calgui i aquesta és una partida on davant del conseller d'Economia i Finances vostès han de tenir força. Els recolza la primera preocupació del país, que és la lluita contra l'atur.

Si vostès..., al final de l'exposició, tenien una altra diapositiva que deia: «Cap a on anem?» I aquí he pensat, mira, aquí sortirà l'horitzó, i tampoc aquí ha sortit l'horitzó. Per tant, nosaltres els demanem que aquests principis de gestió del canvi es basin a marcar l'horitzó. Diguin en quins sectors volen créixer, no n'han anomenat cap, cap ni un, de sectors en els quals creuen que podem créixer en ocupació i que volen prioritzar-hi les polítiques actives.

Tampoc han anomenat quin és el paper de l'emprenedoria i l'autoocupació, creiem que és crític i tenim un problema damunt de la taula que hauríem d'abordar en aquests pressupostos respecte als ajuts a la autoocupació. D'acord, una part d'aquest problema heretada, ja li ho admeto, però un problema que s'ha de resoldre avui.

I, per fer un canvi..., principis, una part els compartim, una part els demano que els matisi; horitzó, ja n'hi he parlat prou, però també comptar amb tots els actors. No menystinguin els treballadors públics, no diguin més això d'«ocupa més una web que el SOC» o «el SOC ha de deixar de maquillar les xifres de l'atur». Si les maquilla, quines són, senyor conseller? O «les polítiques d'ocupació són una repartidora». No menystinguin la gent que està fent una feina. S'ha fet feina important. Es pot millorar? És clar que sí. Cada Govern vol millorar-ho de nou? És clar que sí. Un principi de gestió bàsic: la història no comença quan un entra...

El president

Senyor Amorós...

Oriol Amorós i March

Acabo en un minut, si m'ho permet.

El president

Es que ja li he concedit un minut de més.

Oriol Amorós i March

Em pot concedir un minut més?

El president

Sóc equànime, però ja porta...

Oriol Amorós i March

Doncs, deixi'm...

El president

...tremendament generós, no?

Oriol Amorós i March

Sí. I dues idees. El canvi s'ha de fer caminant. D'acord. El SOC ha estat aturat set mesos, per treure unes convocatòries que són idèntiques a les de l'any passat, idèntiques, amb menys quantia... I, per tant, en aquesta aturada no és comprensible què ha passat aquí. I última: han pensat una recol·locació per als treballadors públics? Aquest principi de flexibilitat, que hi estic d'acord, eh?, amb com l'ha anunciat vostè, me l'apunto, hi estic d'acord amb com vostè definia la flexibilitat. L'han pensat per al sector públic? Perquè perdrem milers de llocs de treball a Salut i a Educació. Tenen algun pla per a aquests milers de llocs de treball?

El president

Moltes gràcies, senyor Amorós. I a continuació... (*Veus de fons.*) A continuació té la paraula, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Agrair la compareixença del conseller Mena, el conseller d'Empresa i Ocupació, per a un tema específic; de la secretària d'Ocupació i Relacions Laborals, la doctora Esther Sánchez, i tot el seu equip; així com també de la presidenta del Consell Català de la Formació Professional, que ens acompanya, i crec que és important, doncs, que hi sigui.

Agrair-los-ho d'una forma molt especial, si m'ho permeten, no?, perquè aquesta compareixença no és una compareixença qualsevol, és una compareixença específica per parlar del SOC. Podem parlar de molts altres temes, com hem fet en altres ocasions, i segur que trobarem moments. Avui semblava que algú derivava algunes preguntes cap a altres temes, però avui jo crec que és molt important perquè, de fet, en l'anterior mandat no havíem tingut cap compareixença específica per parlar del Servei d'Ocupació de Catalunya. Amb tot el que plou i el que plovia, doncs, fins a dia d'avui no hem pogut tenir una compareixença específica per parlar del SOC i per posar en valor el paper del SOC. I jo crec que vostès, amb la seva compareixença, avui ho estan fent. I, per tant, aquest és un element a tenir en compte i un element, doncs, a considerar.

I que ens diuen, doncs, quin és el valor, que no és qualsevol, al dir que el SOC, doncs, és millorar l'ocupabilitat de les persones. I aquí, doncs, certament, vostès posen el dit a la ferida en indicar que un dels elements preocupants que tenim com a país és que més del 50 per cent de les persones que estan a l'atur, doncs,

tenen aquest índex tan baix d'ocupabilitat, no?, i que, per tant, aquí cal treballar-hi i cal fer-hi molta feina. I que tots els agents, doncs, hem de treballar per a la orientació, per a la intermediació i per, doncs, fer aquest servei de reubicar, en podríem dir, de donar eines a les persones perquè verdaderament puguin es inserir de nou en una ocupació i, per tant, en una empresa.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres hem vist una compareixença ambiciosa, molt ambiciosa, valenta, que assenyala, com els deia, doncs, quins són els problemes. Els problemes no només, doncs, en el conjunt del país, sinó també de la mateixa Administració i que, per tant, jo en aquest sentit, doncs, els ho agraeixo, i també dels diferents agents afectats. No dels problemes, sinó també una mica dir que en aquest àmbit hi hem de treballar conjuntament, no?, i que hi hem de treballar conjuntament per sortir-nos-en.

Certament, algú els ho ha dit, és difícil d'assimilar tanta informació, però nosaltres ho celebrem, tenir-ne tanta. Celebrem tenir-ne tanta i, per tant, doncs, que des del Govern hi hagi aquesta transparència, aquesta voluntat d'informar, aquesta voluntat de donar a conèixer què és el que es fa o/i es vol fer, i per tant, en aquest sentit, molt sincerament gràcies per tota la informació que jo, com la resta, que els ho han suggerit, també els demanaria si podem tenir el que avui ens han facilitat i hem pogut veure.

Manifestar una altra cosa, no?, i diu... Aquí s'ha dit: «La música que sona, la compartim i la compartim molt.» I és cert, la compartim i la compartim molt. El fet de poder parlar de personalització, d'orientació, d'intermediació, del que és la integració dels sistemes de formació professional, i tot això ho compartim. Però, conseller i secretària, si m'ho permeten, cal anar més enllà i deixar de compartir la música i convertir-ho en fets. I que de tot això que se'ns ha predicat durant anys, doncs, tenen un repte molt important a davant i és que aquesta música, que és cert que compartim els diferents grups de la cambra, aquest Govern, d'una vegada i per totes, sigui capaç de dur-ho a terme. Perquè tot això, lamentablement, doncs, a dia d'avui si en seguim parlant és perquè no és una realitat. I no és una realitat. I, per tant, això és el que marcarà la diferència, i això és el que nosaltres, doncs, desitgem, entre aquest Govern i els anteriors. És a dir, una música que compartim, però que som capaços de dur a terme i que, per tant, es materialitzin tots aquests elements, ambiciosos, com jo els deia, i que donarien eines als aturats del país per poder millorar la seva ocupabilitat i, per tant, al cap i a la fi, també de la seva ocupació real, no?

Han parlat de moltes coses, a algunes d'elles nosaltres ens hi voldríem referir sincerament. Els deia, doncs, que..., vostès han posat, per exemple, han dit que... Deixin-me un moment repassar el paper. Deien que han portat..., que ha d'haver-hi una reestructuració del SOC, que la citaven el 2011, i una reforma de la Llei del SOC, el 2012, no? I a priori, així, vist des d'aquí els he de dir que sorprèn una mica que això no vagi en paral·lel, i, per tant, en aquest sentit, els demanaria si ens poden explicar el perquè, doncs, d'aquest no-parallelisme entre una cosa i una altra.

Per una altra banda, han parlar de proves pilot, i està bé que ho facin. Però també els he de dir que almenys aquesta..., des del nostre punt de vista, nosaltres portem massa anys sentint parlar de proves pilot i voldríem que aquestes proves pilot amb què ens han marcat, si em permet l'expressió, durant set anys, doncs, amb proves pilot a descentralització, tot això acabi finalment essent no una prova pilot, sinó una realitat, que és en el conjunt del territori, no? I que, per tant, aquestes primeres avançades que es volen fer en uns àmbits en concret, finalment això acabi essent una realitat, doncs, tenint en compte, com hem escoltat per part seva, quina és la pluralitat del nostre país, la diversitat que hi ha, que, malgrat que és un país petit, és també veritat que és un país molt divers i que, per tant, les necessitats també són diverses i la realitat s'ha d'acoblar al que existeix.

Per tant, aquests serien uns elements que nosaltres els voldríem demanar. Nosaltres també els volem demanar..., vostè es demanava, ens explicava, doncs, de reformes, de redefinició de l'oferta formativa i la demanda dels nous jaciments d'ocupació, i aquest és un tema que entenem que és clau, no? Perquè..., i aquí els ho citaven i nosaltres també voldríem més informació al respecte, si el que fem és que l'oferta formativa vagi per un cantó, i, en canvi, el que són les demandes, doncs, de nous jaciments d'ocupació existents en un futur van absolutament en línies divergents no anirem bé. I, si em permet, doncs, la broma, és bo convergir; és bo convergir i que, per tant, en aquest sentit, el que és l'oferta formativa pugui anar en paral·lel amb el que són, doncs, els nous jaciments d'ocupació.

Ens deia, doncs, que cal un canvi en profunditat de l'Administració. No sé si en aquest sentit, doncs, s'hi voldrà referir més o és oportú fer-ho. L'estructura, una estructura que entenc que hereten, que se la troben, i que, en aquest sentit, volen especialitzar per poder donar, doncs, una millor sortida a les necessitats reals que té el país, no?

Per altra banda, jo sí que no sé què opinaran vostès com a govern, però, d'entrada, sí que com a grup parlamentari de Convergència i Unió a mi m'ha semblat molt clar sentir-los a dir que exigirien estàndards de qualitat i d'impacte a tots els agents col·laboradors i que, per tant, posar el carro abans dels bous és ganes de posar-l'hi. Perquè entenem que la col·laboració entre el que han de ser, doncs, agents públics i agents privats serà, lògicament, sota..., si m'ho permet, no sé si l'expressió és la correcta, però sí, doncs, sota una tutela o sota una vigilància i sota uns paràmetres que lògicament el Govern ha d'establir i que, per tant, en aquest sentit, no hi hem de patir, no? I que el que aquí se'ns posa com una gran por, doncs, no és precisament per tenir-la, sinó al contrari, per veure que hi ha capacitat de col·laboració entre els agents públics i els agents privats. Lògicament sense que dels més febles d'aquelles persones que requereixen, doncs, una situació d'ajut en la seva formació en tants i tals altres àmbits no siguin elements per jugar-hi. Al contrari, entenc que el Govern en aquest aspecte serà molt protector.

Per tant, agrair-los molt sincerament aquesta complicitat, una compareixença absolutament necessà-

ria. I, per una altra banda, demanar-los també que tota aquesta música, doncs, passi a ser una realitat, perquè almenys, i deien aquí a la bancada que ocupem nosaltres, certament portàvem temps demanant-la, perquè nosaltres no ens volem quedar només amb la música, que és el que hem tingut fins ara, sinó amb una realitat que pugui ser contrastable i que doni resposta a les necessitats de tantes persones.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora Borràs. I ara, per contestar, té trenta minuts el Govern i es poden repartir el temps com creguin convenient. No sé... La senyora Sánchez? *(Pausa.)* Doncs, la doctora Sánchez té la paraula.

La secretària d'Ocupació i Relacions Laborals

Bé, en primer lloc, gràcies per totes les aportacions que s'han fet des dels diferents grups parlamentaris. Breument, contestaré alguna de les qüestions.

Model català de relacions laborals. Sabran, o sabrà el senyor Collboni, que en matèria de relacions laborals i ocupació es manté i s'impulsa decisivament el model català de relacions laborals amb un nou impuls del Consell de Relacions Laborals, que és l'àmbit d'interlocució natural per debatre totes les qüestions vinculades a les relacions laborals, i al consell de direcció del SOC, que és l'òrgan de concertació en matèria específicament de polítiques públiques, i que, a més a més, aquests s'estructuren no només en les reunions plenàries, sinó a través de diferents comissions de seguiment i reunions informals.

Sabrà també que en aquests consells hi consten representants de la Direcció General d'Indústria, com també participen en els processos de reestructuració, arran, precisament, que amb les noves modificacions del decret d'eros no només s'ha de fer un pla social, sinó un pla industrial. I això ens ha portat a treballar intensament en un circuit de col·laboració que permet que en tot moment la relació amb els diferents agents afectats i les dues unitats del departament encarregades de gestionar aquestes qüestions, com dic, aquesta coordinació, sigui perfecta.

En qualsevol cas, el plantejament molt sovint que ens hem fet, no només nosaltres, sinó a instància mateixa dels mateixos agents socials, és fins a quin punt té sentit tenir diverses comissions on les persones que hi participen són les mateixes. No vull entrar en aquesta qüestió, perquè si del que parlem és del model català de relacions laborals i si el Govern de la Generalitat potencia o no potencia aquest model català de relacions laborals, jo simplement podria o voldria posar sobre al taula que no deixa de ser certament paradoxal que el seu grup parlamentari a Madrid, en concret al Govern, divendres passat, aprovés una reforma de la negociació col·lectiva que impedeix materialment, llevat que s'autoritzi expressament a nivell estatal, l'existència d'un àmbit d'interlocució propi per a la comunitat autònoma de Catalunya. Entenc que això és

realment impedir la construcció d'un model català de relacions laborals.

Pel que fa al tema de la formació. Em deia: «Li donaré una dada.» Possiblement, estem en disposició de donar-li diverses dades. Les actuacions del SOC, a 14 de juny, abans que es possessin en marxa, perquè encara no ho han fet, les darreres convocatòries que hem aprovat des de divendres fins a avui, contempen 6.533 actuacions i beneficien un volum evidentment molt minso amb relació a quin és el volum de persones aturades, malauradament, però un volum prou significatiu com perquè es pugui acusar que el SOC està paralitzat. A banda, del que serien les actuacions incardinades en les tasques pròpies de les oficines de treball, que agraeixo enormement que ens faciliti, després d'aquesta compareixença, informació acurada sobre aquestes i tantes incidències de les quals puguin tenir coneixement perquè puguem corregir-les, com així ha de ser.

En qualsevol cas, més dades: 2008, convocatòria de formació. Publicació al DOGC: 11 de juliol del 2008. Data d'inici de la primera actuació: 31 d'octubre del 2008. El 2009 es va millorar, certament es va millorar. El 2010, tot i haver fet una convocatòria anticipada que recordo que vostès no han volgut fer per a aquest exercici, malgrat ho han fet per a altres programes, com podria ser el programa dels IPI 2012. Tot i haver tret la convocatòria anticipadament el 31 de desembre del 2009, van trigar exactament noranta-tres dies laborables a iniciar les actuacions. I no hi havia ni canvi de govern, ni hi havia pròrroga de pressupostos, ni hi havia excepcionalitat del SOC per negociar, ni es van fer aportacions significatives respecte de la convocatòria del 2009.

Lamento profundament que l'únic que s'hagi llegit és la convocatòria de formació i no el text de bases que va sortir just publicat el dia anterior, que és de lectura evidentment més «farragosa», però és en aquell document on realment es posen de manifest les modificacions significatives i en profunditat que s'han operat en aquesta convocatòria. A banda del que els comentava: no es pot realitzar una acció que vulguem que sigui eficaç, adaptada a al realitat i, per tant, amb un impacte positiu, si no sabem el que passa al voltant.

En aquest mapa de necessitats formatives que em demanaven i que està, crec, a disposició a la nostra web, he de confirmar si és d'ús intern o és d'ús obert. En qualsevol cas, no tenim cap mena d'inconvenient a fer-los arribar una còpia. Res, exemples. El Penedès: consta que el sector del paper crea ocupació neta i està entre els onze més presents a la comarca, però no té oferta formativa. Baix Llobregat: sorprèn que una de les activitats més generadora d'ocupació neta, el servei d'edificis, i malgrat això no hi ha oferta formativa. Podria continuar, podria continuar amb un munt de comarques on realment les empreses demanen perfils i no hi ha oferta formativa.

Això és el que hem intentat corregir amb aquest mapa de formació, amb una convocatòria que no podia sortir més tard, i vostès entendran les raons per les quals no podia sortir més tard. Però que, en qualsevol cas,

ha sortit, ha sortit, amb unes millores significatives que permeten afirmar amb rotunditat..., evidentment no tinc temps per explicar-los aquestes variacions respecte als càlculs a l'hora de fer les adjudicacions. Com deia, que és una convocatòria que millora una mica i que assenta un primer punt d'avenç de cara al que podrà ser una evolució definitiva de cara al 2012.

Respecte del pressupost, doncs, sí, lamentablement, hem d'assumir que el pressupost és un pressupost més petit. Però també he de lamentar que, més enllà de restriccions pressupostàries, de les quals tots ens hem de fer responsables i les quals tots hem d'assumir de manera responsable, en el SOC ens hem trobat amb una dificultat afegida, podríem dir, i és que el 34,28 per cent del pressupost de conferència sectorial del 2011 per desenvolupar polítiques actives el 2011 ja estava compromès –ja estava compromès–, i que ens hem trobat amb uns romanents d'aproximadament 130 milions d'euros que hem hagut d'imputar contra el pressupost propi del 2011.

En qualsevol cas –en qualsevol cas–, és complicat, i tampoc voldria entrar en un joc de retrets des del moment que la nostra obligació i el nostre compromís són claríssimament els de construir entre tots i des del consens el millor model de Servei d'Ocupació de Catalunya i el millor model de polítiques actives, sí que és important destacar com és de perillós aproximar o fer una aproximació estrictament quantitativa al debat de les polítiques actives i, en particular, al debat de la formació.

Abans els donava unes dades, els podria donar més dades. Aquells CIFO on s'han invertit més recursos en els darrers anys són els que presenten menor ràtio d'inserció laboral. Això és, això és l'impacte. I, evidentment, aquesta és la foto que ens permet i ens exigeix avançar de cara endavant.

Com deia abans, no existeix una correlació clara entre l'abocament de recursos públics en matèria de polítiques actives i la reducció de les taxes d'atur. I mostra d'això és que, si no ho recordo malament, només cinc o sis comarques catalanes tenen actualment una taxa d'atur inferior a l'increment interanual que s'ha produït en el darrer any.

Agències de col·locació amb ànim de lucre. On érem abans –on érem abans? Les agències de col·locació amb ànim de lucre ja operen a casa nostra des de fa molts anys, i operaven en el marc d'una situació d'alegalitat perquè no estaven reconegudes expressament en l'ordenament jurídic. I el que ha fet la reforma laboral, aprovada pel Govern el setembre de l'any passat, ha estat posar en el text de la norma el paper de les agències de col·locació amb ànim de lucre que, ho repeteixo, ja es produïa des de feia anys, com també es produïa el paper de les ETT abans de la reforma del 94, on finalment es legalitzaven.

Què és el que hem fet nosaltres –què és el que hem fet nosaltres? I de nou lamento que només hagin buscat en el DOGC la convocatòria de formació i no hagin fet el mateix respecte de la convocatòria per la qual establim els criteris d'autorització de les agències de col·locació, perquè ja sabrien quins són els criteris,

que, de fet, són exactament els mateixos criteris amb els quals operen la resta de comunitats autònomes. No és que hàgim esmerçat molts mesos o hàgim estat més preocupats a fer l'ordre d'autorització de les agències de col·locació que qualsevol altra cosa. No, aquí la qüestió ha estat fonamentalment què hem hagut de consensuar amb la resta de comunitats autònomes quins eren els criteris en base als quals podrien operar les agències de col·locació en tot el territori, perquè no es produïssin situacions de dúmping social o criteris diferents que fessin que determinades agències poguessin operar amb unes comunitats autònomes o que poguessin obtenir l'autorització sense que aquesta autorització complís els requisits propis de la comunitat autònoma finalment de destí.

En qualsevol cas, nosaltres l'únic que hem fet és establir la normalitat, exigint uns estàndards mínims de qualitat per evitar el intrusisme, i això ja és una declaració d'intencions. Més enllà, establirem els canals de col·laboració que hàgim d'establir respecte dels altres agents privats, amb o sense ànim de lucre, que ja operen en matèria de polítiques actives des de fa anys. I quins són els estàndards? Els estàndards són de qualitat, de qualitat. Hem d'exigir que la formació que es doni sigui –la formació o l'orientació en la diagnosi, el disseny d'itineraris– una actuació de qualitat, adaptada a les necessitats de l'entorn i al perfil de la persona beneficiària, i, sobretot, amb impacte. I, evidentment, en el marc del que seria el funcionament d'una xarxa pública –lament que la projecció del powerpoint hagi impedit en molts casos que es produís una dissociació entre el que jo deia i el que sortia projectat. Si m'han escoltat bé, és una xarxa pública on nosaltres el que fem és liderar, coordinar i integrar els diferents agents amb uns determinats paràmetres, amb uns determinats objectius, amb unes determinades orientacions, i, si és el cas, amb uns serveis d'assistència tècnica i metodològica.

No farem, no ho farem, el que ja ha assajat Alemanya –aquest és l'avantatge de venir apresada de la meua anterior vida i de ser doctora–, no farem el que ha fet Alemanya, perquè s'ha equivocat i així ho ha reconegut, que és pagar a l'agència de col·locació un tant per persona col·locada, així, sense més. Perquè incorreríem en el mateix error en el qual s'ha incorregut amb la política de bonificacions, que actualment és la que es menja el gruix del pressupost de polítiques actives.

I, per tant, en la mesura que no volem reproduir els errors que han comès altres, i, evidentment, el que no volem és duplicar l'error que ja s'ha comès a casa nostra respecte de les bonificacions, el que no farem és això. I, evidentment, el que prioritzarem en tot moment és que aquestes agències de col·locació treballin amb els col·lectius que tenen més dificultats per trobar feina i per ser ocupables. Per què? Doncs, bàsicament perquè és el 51 per cent de la nostra població aturada.

Teoria versus operativa. Tenim una hora –tenim una hora. Amb una hora es fa molt complicat dissenyar la política, plantejar quins són els nostres eixos, quina és la nostra filosofia, malgrat hem combinat el que seria la dimensió més estrictament política amb la visibilització d'aquelles actuacions que en l'àmbit operatiu ja

estem desenvolupant. En qualsevol cas, estem absolutament a la seva disposició per entrar en detalls més prosaics, com, per exemple, quin és el pla de xoc que hem fet per gestionar les subvencions i resoldre un problema de desfasament temporal gravíssim pel que fa als controls financers d'actuacions en polítiques actives que arrosseguem del 2008 i que en molts casos es tradueix en processos de revocació.

Actualment podríem dir que el 2008 està afectat aproximadament per un 40 per cent de revocacions en el total de les accions. És una xifra molt gran i és una xifra que afecta enormement l'estabilitat de les entitats col·laboradores. I que molt sovint es produeix perquè no hem estat capaços fins ara –pla de xoc en aquest sentit– de fer una cosa que sembla *a priori* bastant, bastant òbvia, i és que totes les convocatòries, en el mateix moment que surtin, surtin amb les bases, amb les instruccions que permetran a les entitats operar en el marc de seguretat jurídica, que és el mínim que se'ns pot exigir. O que no canviem les instruccions, o que a l'hora d'elaborar les instruccions siguem capaços d'integrar no només la planificació, sinó els problemes d'execució i, per tant, que aconseguim integrar o en el procés de planificació integrem diferents unitats gestores del SOC perquè puguin fer això sense que a l'hora de treure una resolució es produeixin posteriorment problemes aplicatius o un canvi sobrevingut de les instruccions.

Això és el que estem fent. I això és el que estem fent, evidentment, sota la meua direcció, però, evidentment, sota la direcció de dues persones que estan aquí, i sota la implicació absoluta –absoluta– de tot l'equip de les diferents subdireccions i de quarts i cinquens nivells, que igual que jo, ho podria dir, treballen moltes més hores, perquè es creuen el projecte, perquè, evidentment, ho fan sense més ambició que millorar la qualitat d'un servei, entenent que la nostra obligació, com a servidors públics que som, és oferir el mateix o el millor servei possible als ciutadans.

Puc explicar-los més coses, d'operativa, el que passa és que crec que és realment molt prosaic. El conveni de col·laboració o la renegociació del conveni de col·laboració. Tinc aquí el text. En definitiva, què és el que farem? Deixar de fer el que fèiem, que és donar informació sobre prestacions, recollir la informació, instruir pràcticament l'expedient de sol·licitud de les prestacions. Per què? Perquè això ho ha de fer el personal que és de Madrid. No és que sigui nostre i el transferim. No, la transferència de part del personal de l'INEM ja va venir amb la transferència de les polítiques actives. El personal de Madrid és el personal de Madrid. Evidentment, Madrid ja està incorporant unes innovacions tecnològiques que faran bastant més fàcil per al ciutadà gestionar la prestació per desocupació i que segurament seran donades a conèixer als ciutadans en pocs mesos. Però, en qualsevol cas, el contingut encara està pendent de tancar amb Madrid, previsiblement el tancarem el juliol, i és per això que l'assaig del nou model d'oficines s'ha d'ajornar fins el mes de juliol, malgrat, evidentment, tota la tasca de preparació ja la portem feta.

Pel que fa a l'estratègia del Pla de desenvolupament de polítiques actives. Certament, avui la compareixença era una compareixença per parlar del model de prestació de serveis del SOC, del model de transformació del SOC... A la primera filmina ja poden haver vist que hem demanat una compareixença perquè a la tardor puguem presentar l'estratègia i el Pla de desenvolupament de polítiques actives. I vostès em diran: «I per què hem d'esperar el mes de novembre, o per què hem d'esperar el mes d'octubre?» Doncs, això té una resposta fàcil, que és una resposta que també està en el text de la llei, i és que fins al mes de novembre no sortirà l'estratègia espanyola d'ocupació.

Quin és el problema? Que l'estratègia espanyola d'ocupació ens marcarà uns objectius, mesurables a través d'indicadors d'activitat, sí, i d'indicadors de resultat, òbviament també, i el que nosaltres no podem fer és iniciar el desplegament de les nostres polítiques de cara al 2012 –de cara al 2012–, sense saber què és el que l'Estat espanyol ens exigirà. Aquesta és la raó per la qual el Pla de desenvolupament de polítiques actives no es podrà fer fins que no tinguem coneixement de quins són aquests objectius.

En qualsevol cas, ja hi estem treballant, ja hi estem treballant en paral·lel. Per què? Doncs, perquè en el moment que tinguem aquests objectius puguem ràpidament treure el Pla de polítiques actives. Per què? Perquè, evidentment, el que hem de fer és esmerçar tots els nostres esforços i tot el nostre enginy per aconseguir que les persones en atur deixin d'estar-ho al més aviat possible.

El discurs del pobre i el discurs de la culpa. Certament, és extraordinàriament complicat, i per això exigeix enorme responsabilitat per part de tots els que estem en aquesta sala i per part també dels mitjans de comunicació. Per què? Doncs, perquè la frontera entre el que és un discurs que exigeix responsabilitat individual i que exigeix que, en definitiva, s'acomplexi un mandat, que prové de la mateixa Constitució, que és el del deure al treball i, per tant, de fer tot el possible per treballar, la diferència entre aquest discurs i aquell que pretén culpabilitzar l'individu perquè suposadament no fa tot el que podria fer, i, per tant, pràcticament que ens aboca a la conclusió que aquell aturat està aturat perquè vol, és una frontera molt fina.

La nostra obligació és donar als ciutadans i a les empreses tots els recursos possibles i amb la millor qualitat per aconseguir que aquella persona que busqui feina la pugui trobar, o que si vol una feina i aquella feina no generarà, perquè prové d'un sector que actualment no generarà ocupació, siguem prou honestos amb aquella persona com per dir-li: «No trobaràs feina en això, però si fas aquesta, aquesta i aquesta actuació, segurament la trobaràs amb més facilitat.»

En tot cas, que aquesta diferència o aquest petit marge entre un discurs i l'altre no ens impedeixi dir les coses pel seu nom. Les persones aturades volen trobar feina, però també han de voler, i no vull dir que no ho vulgui la majoria, treballar per a la millora de la seva ocupabilitat i treballar per al seu desenvolupament professional. La nostra obligació és encendre aquest germin,

aquesta voluntat i treballar, tots plegats, perquè puguem realment oferir un servei de gestió de la carrera professional, no només per als treballadors que treballen en grans multinacionals, sinó per a les persones que estan a l'atur.

Finalment, finalment i per acabar, en els tempos, decret llei. Sí, la llei, deia que la modificarem molt poc i bàsicament la modificació tindrà a veure amb quin és el model de la federació territorial. En la mesura que és bastant més urgent la reforma de l'organització i, per tant, el decret de reestructuració, és obvi que una cosa ha de venir al davant de l'altra.

En qualsevol cas, també, com deia, les reformes no es fan a cop de decret, és un procés complicat. És un procés que ja hem començat incipientment a treballar directament amb el personal, amb la junta de personal –celebro que una de les seves membres sigui avui en aquesta sala–, ara toca arremangar-se perquè durant aquests propers mesos sí que ve tot el plantejament de la reestructuració i de la reorientació, amb absoluta responsabilitat. És a dir, el que no té sentit és que nosaltres estiguem proclamant un model de flexiseguretat i alhora, en la nostra actuació interna, no siguem coherents amb aquest missatge.

I, per tant, anunciant que serà un procés de reestructuració dur, com ja ho he anunciat abans, evidentment nosaltres el que farem és treballar amb la col·laboració dels sindicats i de les persones treballadores perquè això sigui el menys traumàtic possible i que, en la mesura del possible, puguem trobar la millor sortida, la sortida més adequada, a totes aquelles persones que hagin de ser eventualment reassignades.

Jo crec que podria dir moltes altres coses, però si no, no deixaré la paraula al meu conseller, que crec que per raons més que sobreres és el que ha d'intervenir en major mesura.

El president

Moltes gràcies, doctora Sánchez. I ara, a continuació, té la paraula, per set minuts, el conseller, el senyor Mena. Set minuts.

El conseller d'Empresa i Ocupació

Moltes gràcies, president. Però, atenent el rellotge, són set minuts, vint-i-dos segons. Si me'ls concedeix, que és el que diu el rellotge... *(Pausa.)* Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Agraïxo molt sincerament aquest esperit de col·laboració, perquè ja ho hem dit: aquest és un projecte de país, aquest és un projecte de país i en un país hi som tots, transcendint a vegades de perspectives ideològiques.

Deixin-me només que aclareixi algunes de les qüestions que s'han esmentat i que per raons òbvies, perquè inclús començant per aquesta, feia referència a la persona de la secretària d'Ocupació, doncs, ella mateixa no ha volgut dir. La secretària d'Ocupació i Relacions Laborals, que va ser nomenada per mi, em va proposar encarregar-se també del Servei d'Ocupació de Ca-

talunya. Jo els he de dir que a contracor, a contracor, li ho vaig acceptar. Perquè patia per la conciliació de la seva vida laboral i professional i personal i familiar, com així és, perquè és obvi. I per això cada dia li pregunto: «Quan nomenaràs un director o una directora del Servei d'Ocupació de Catalunya», més enllà que hi és, que hi ha un director del Servei d'Ocupació de Catalunya, que és la secretària d'Ocupació i Relacions Laborals. Hi ha una directora del Servei d'Ocupació de Catalunya, no està pendent de nomenament, està nomenat per un acord de govern, en què, a més a més, vam haver de fer explícit que acumulava càrrec públic sense cap retribució addicional. Per tant, bé, mentre ho considerem, jo i ella, així, doncs, així seguirà, perquè és perfectament legal, etcètera. Ara, ja li dic que jo estic aquí en una situació de contracor pel que fa a la conciliació de la vida professional-laboral i personal, però bé.

No puc compartir de cap de les maneres que el SOC està aturat. Una cosa és que el SOC que tenim no és el que volem, el nostre SOC somiat no és el que tenim, però, i ho vull personalitzar així, amb el director de la Xarxa Ocupacional i amb la directora de Programes, que estan aquí i que s'han deixat la pell i que creuen fermament en el servei públic d'ocupació, que és el Servei d'Ocupació de Catalunya, i que hi han dedicat tants esforços, no, no puc compartir de cap de les maneres que el SOC està aturat en cap manera.

I també pregaré, en aquest memorial de greuges que estic fent, inicial, també agrairé molt al diputat que ha fet esment d'això del tripartit, doncs, que no, que no torni a passar. Perquè jo quan vaig fer la meva declaració, no sé com se diu això, d'activitats i de no-sé-què, una de les coses que no vaig acceptar, quan és també perfectament legal, és seguir amb el que ja els dic que aquí el cor i l'ànima em demanen, que és la meva vocació, la meua vocació professional de professor. I vaig renunciar a ella, hi vaig renunciar des del primer cap de setmana que vaig netejar el despatx, que, per cert, va sortir en un diari que havia anat a treballar i a seguir projectes. No, vaig netejar el despatx purament i simplement perquè algú altre l'ocupés. I també ho faig a contracor, perquè la meua vocació personal és aquella i algun dia hi tornaré, en fi, quan el president ho digui o quan, en fi, les circumstàncies ho daixò, no?

I, per tant, no. És més, per no caure a fer perdre la reputació d'institucions. Ahir a la nit, jo vaig presidir i donar l'acte de graduació dels alumnes de diferents programes d'una institució que es diu ESIC, institució formativa. La setmana passada vaig fer el mateix en l'acte de graduació d'una institució que es diu Abat Oliba. El meu secretari general em va substituir en un acte de l'IESE, etcètera. Per tant, si us plau, no. Cadascú a la seva etapa de la vida va desenvolupant les seves activitats, i ara sóc conseller d'Empresa i Ocupació. I *punto -i punto-*, si us plau, eh?, per no implicar tercers que no tenen cap qüestió a dir.

Escolti, ens acusen d'acadèmics i tot això. Miri, no hi ha res més pràctic que una bona teoria, sobretot si és una bona teoria. Si és una bona teoria, és el més pràctic que hi ha a la vida, perquè la bona teoria és la que

et permet, després, encertarla. Per tant, aquí hem parlat de molta pràctica, partint de teories òbviament de plantejaments expositius. Avaluem si són bons o dolents, si hi coincidim o no. Jo he vist que amb aquests llums llargs hi coincidim molt. Partint d'un fet que no tenim el SOC eficient i eficaç que voldríem, ja hem dit que el tema del pressupost és important, però no és el tema més important, a vegades amb menys si es fa millor es fa més, i això és el nostre interès.

I també, d'una manera així, s'ha parlat de la música, no? Però la música al final són coses molt profundes, perquè al fil de la música hi deien de l'ocupabilitat i el compromís d'activitat, la cooperació publicoprivada, la integració en la formació professional, molt important, amb un calendari que està establert, però no és el moment ara d'entrar-hi, en aquestes qüestions. Moltes de les preguntes que feia la diputada Massana són les que ens estem fent, justament, nosaltres ara i ens les seguirem fent mentre anem construint, eh?, el nou model integrat de formació professional. Però no és el moment ara d'entrar-hi perquè, si no, desvirtuariem aquesta compareixença.

Polítiques actives i passives... Òbviament que hi entenc. Diputat Collboni, jo crec en les polítiques actives i les entenc perfectament i entenc en la formació. Miri, jo vaig néixer, com saben..., quan jo vaig néixer era la comarca més pobre de la Catalunya, i jo vinc d'una família molt humil, però, en fi, no cal ara daixò. I jo si estic aquí assegut avui dia és gràcies a la formació, per cert, sempre pública i sempre amb beques públiques. Per cert, això per altre cantó. Per tant, més que jo no sé si hi ha algú que porti, eh?, a la vena el tema de la importància de la formació i de les polítiques actives en gran part sobre la formació.

En el cas contret de l'aturat, reclamaré. Perquè millorarem el SOC, millorarem el SOC dient-li a aquesta persona, que en principi semblava que era una persona d'orientació, que justament no ha complert el seu objectiu d'orientació.

I després han dit coses així, de passada, que també les esbandiré ràpidament. El tema de la llei òmnibus i els consells de participació. Escoltin, nosaltres estem, fins i tot, pensant si fer una llei de participació. Per cert, la llei òmnibus no ha estat no aprovada per aquest Parlament, no ha estat aprovada pel Govern, encara no ha estat aprovada pel Govern, no ha vingut a taula de govern. El que passa és que els procediments obliguen a exposar-la públicament, i aleshores resulta que un projecte o un avantprojecte, que és de govern, s'ha convertit en no-sé-què mediàtic o no ho sé, dels mitjans de comunicació, no-sé-què. No, no, escolti, fins que el Govern no ho aprovi, no li diguin al Govern el què, perquè nosaltres no ho hem aprovat. És una tasca que les diferents conselleries hem anat fent, s'ha de penjar i aleshores..., bé, però nosaltres encara no ho hem aprovat, ho esperem. I no seran lleis, llei o lleis, fins que el Parlament no ho aprovi. Tinguem en compte això. Ara, allà, participació total. El que passa és que la conselleria d'Empresa i Ocupació..., a la d'empresa antiga, per dir-ho així, hi havia dues parades d'acció i indústria, i tal, i hi havia una

sèrie de consells que ara hem de reorganitzar. Però òbviament que ha parlat de dades, no?

El nou model català de relacions laborals és un objectiu de govern, ja li ho dic, i el president està molt implicat en això, i la secretària molt directament. Ja ho veurem, perquè necessitem el marc general.

I acabo. Una altra cosa que no és objectiu de la compareixença d'avui és el Pla de xoc contra l'atur. Ara, tota l'acció de govern, tota, i molt particularment del Departament d'Empresa i Ocupació, va d'això. Model productiu? Escolti, jo he fet gestions, no mèrit meu, eh?, que vingui més activitat de Hewlett-Packard, que vingui més activitat d'Accenture. Parlo de centenars de persones de qualificació. Aquesta setmana passada he aconseguit que, entre vint localitzacions globals, Fujitsu estableixi aquí la seva seu de B2B. Tot això és economia de coneixement i, per tant, estem regirant una mica el model productiu.

Estem fent esforços enormes perquè el nostre model energètic sigui cada vegada un model amb el pes d'energies renovables, amb tots els problemes que estem tenint sobretot amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. La setmana passada va venir també una empresa que significa també un canvi de model productiu, Nisshin Oillio, eh?, una empresa també, per cert, japonesa. Dintre dels propers dies, hores, jo em reuneixo amb directius, ja que hi ha aquí el comitè d'empresa, però no hi vull donar més daixò, perquè tot això ho estem portant confidencialment, amb directius d'altíssim nivell d'Itàlia, italians, *vamos*, de Piaggio, eh? Perquè estem també treballant en aquestes línies.

Infraestructures. Escolti, no pararia, no? Inaugurem, per cert, un projecte que era del Govern de Convergència i Unió, després l'ha desenvolupat el Govern tripartit i ara ja s'inaugura a Palamós, l'autovia de Costa Brava. El nou ferrocarril Mollet-Mollerussa. En temes d'aeroports estem treballant..., ahir mateix li vam fer una oferta a Ryanair pel tema de l'aeroport de Girona. Vaig anar a Londres perquè, i ja ho vam signar, «touroperadors» britànics, concretament el Thomas Cook, porti esquiadors a Alguaire. En ports, doncs, ja ho saben, el tema de si estem treballant per un nou calat perquè les..., etcètera. El moll d'inflamables. És dir, que estem treballant en això. Però, bé, això no és el que tocava avui, eh?

Òbviament que estem fent el pla de xoc contra l'atur, que és això. Avui parlàvem de la transformació del Servei d'Ocupació de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Que sàpiga que ha tingut un agraïment de quasi dos minuts: un, cinquanta-quatre segons, perquè veig que vostè compta el temps.

El conseller d'Empresa i Ocupació

Moltes gràcies, president.

El president

Seguidament, els grups voldran fer alguna rèplica? La volen fer? (*Pausa.*) Doncs, molt bé. Doncs, començaríem amb les rèpliques per temps de tres minuts. També haig de dir que aquest president ara sí que no serà agraciats donant-li més temps, sinó que..., també perquè estic patint amb el comitè d'empresa de Derbi, que ha vingut a veure la seva proposta de resolució i, bé, penso que també trauran un informe molt genèric del SOC, no?, d'aquest debat que es produeix avui al Parlament.

A continuació, té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el senyor Jaume Collboni, per tres minuts.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, president. Mirin, vostès ho sabran, hi ha una forma de mesurar el nivell d'activitat o de gestió d'un departament o d'un àmbit governamental, que és la seva o el seu nivell d'execució pressupostari. El mes de maig, segons figura a la web del Departament d'Economia, el Servei d'Ocupació de Catalunya havia executat el 14,2 per cent del seu pressupost i el Departament d'Empresa i Ocupació, el 12,04, encara menys, quan el total de la Generalitat, del conjunt del Govern, és del 34,1. Menys de la meitat –menys de la meitat. És una forma d'intentar objectivar fins a quin punt vostès estan en marxa o estan paralitzats.

Segona dada: vostès tenen 443 milions d'euros assignats, a 24 de gener de 2011, del Ministeri de Treball, dels quals més de 150 milions són per a formació. I vostès van treure ahir la convocatòria de la formació. És o no és un any perdut, senyora secretària d'Ocupació –és o no és un any perdut?

És o no és un any perdut el fet que, malgrat tenir aquest pla de xoc proposat per aquesta cambra, vostès avui, ara, en aquesta compareixença, no han explicat ni una sola mesura concreta de lluita contra l'atur? I vostès em diran: «No, és que nosaltres hem de parlar d'aquest instrument que és el SOC.» Sí, sí, però l'objectiu quin és? Crear ocupació? Facilitar l'ocupabilitat de la gent perquè trobi ocupació quan hi hagi la represa econòmica, que és qui efectivament genera l'ocupació? Perquè l'objectiu és combatre l'atur, i vostès no han fet ni una sola proposta.

I, senyora Sánchez, no s'enfadi, nosaltres li demanem propostes concretes perquè hem de fer la nostra feina i volem saber. I volem saber els diputats que estem en aquesta cambra fent oposició, i volen saber els empresaris, i volen saber les patronals, i volen saber els sindicats, i volen saber els comitès d'empresa. I vostès..., li semblarà prosaica o no, però vostè ha d'entendre que els diputats de l'oposició li preguntem coses concretes. Vostè té la llibertat de no contestar, però no de qualificar-les de prosaiques.

I per acabar, miri, efectivament, conseller, nosaltres, a diferència del que feia Convergència la passada legislatura, pràcticament totes les mocions i propostes de resolució que hem presentat en aquesta cambra s'han aprovat, i s'han aprovat perquè les hem dialogat amb vostès, i les hem dialogat amb vostès perquè volíem

tirar-les endavant i perquè volíem fer aportacions positives. Jo no sé si es va fer o no es va fer una comparança del SOC la passada legislatura. No ho sé, jo no hi era. El que sí que sé és el que s'està fent en aquesta legislatura, i el que sí que sé és com s'està desaprofitant el crèdit que li ha donat l'oposició per tirar endavant aquestes mesures.

I, per acabar, no hem sentit parlar ni de les trenta mesures vigents de lluita contra la crisi aprovades l'any passat pel Govern, ni hem sentit parlar de l'acord estratègic. I això només vol dir una cosa, i s'ha vist en l'exposició, vostès no creuen en la concertació. Vostès no creuen en la concertació, vostès...

El president

Senyor Collboni...

Jaume Collboni Cuadrado

Acabo. Vostès creuen més en les consultores, en les reflexions acadèmiques, que en construir conjuntament amb les patronals i els sindicats les polítiques d'ocupació, i amb els agents locals, amb els ajuntaments, que és com s'ha fet. Perquè –i acabar, ara sí, president– és normal que no es puguin canviar radicalment les polítiques d'ocupació, és normal, perquè hi ha moltíssima gent implicada, perquè hi han molts agents que participen d'aquesta elaboració.

Per tant, jo els demanaria, a banda de concreció, que també revitalitzin la concertació i l'assumeixin en un àmbit tan important com és el de l'ocupació per al nostre país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I a continuació, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la senyora Llanos de Luna.

María de Llanos de Luna Tobarra

Muchas gracias, presidente. Bueno, yo quiero comentarles que, después de siete meses de total inacción, hoy han venido amablemente a exponernos un proyecto, un proyecto de buenas intenciones. Esto lo celebro. Lo que no puedo celebrar tanto es que se haya tratado de un proyecto teórico, de libro de texto, ¿eh?, del escribir lo que cualquier libro de texto diría de cómo tiene que ser un servicio de ocupación. Y seguimos sin saber las concreciones, las medidas concretas para poder plasmar toda esta teoría en una realidad, que es acabar con el paro, dar unos buenos cursos de formación y poner en contacto y encontrar empleo a todos los parados catalanes.

También lamento, y mis preguntas han sido enormemente concretas, que no me haya contestado a ninguna de ellas. No me ha contestado a ninguna de las que le he formulado y esto también lo lamento.

Lo que sí que también quería poner de manifiesto es que ya no solamente es que lleven siete meses de inacción, es que acaban de comentar que hasta el mes de noviembre no se podrán desplegar las políticas activas. Yo creo que estamos en un estado de emergencia. Cataluña, según la última EPA, estamos a un punto y medio de la media del resto de España en destrucción de empleo. Creo que un día que se deje sin hacer nada, y, por tanto, no se puede alargar, es un día más de tragedia personal y familiar de la persona que está sin encontrar empleo. Por ello, ante este estado de emergencia se necesitan soluciones urgentes e inmediatas. Por ello creo que tienen que empezar rápidamente a desplegar estas políticas, a concretar estas políticas y a conseguir los objetivos.

Por ello les ruego desde aquí, desde mi grupo parlamentario, que se pongan a trabajar ya, que no pueden esperar ni un minuto más y que se tiene que acabar con esta sangría de paro tan impresionante que nos afecta.

Muchísimas gracias.

El president

Muchísimas gracias, señora De Luna. Y a continuación, por el..., pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la senyora Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, president. Conseller, veu com no podem avalar la partitura, perquè vostè mateix ho ha dit: encara s'estan fent vostès moltes preguntes. Per tant, no signarem un contracte sense la lletra petita. I el que volem és aquesta lletra petita, que és la que acaba definint el contingut del contracte, *la parte contratante de la primera parte y la parte contratante de la segunda parte*; és a dir, ho hem de saber, ho volem saber, eh?

Miri, jo, amb la senyora Sánchez, que ara el Jaume me la tapa..., amb la senyora Sánchez, jo comparteixo una cosa que vostè ha dit dues vegades: que amb injeccions de diners no es canvien les coses. Ajuda, òbviament, però jo crec que això tampoc és el substantiu. Per fer les transformacions que s'han de fer el que ho fa són les polítiques. El meu grup aspira a aquesta transformació social i a aquesta recerca de justícia, d'equitat, d'igualtat, i creu que amb els diners no n'hi ha prou. Però, clar, és molt clar i quan vostè explica l'exemple..., i ho vull fer així, gràficament, quan explica les agències privades de col·locació. Però, és clar, aquí ja tenim el primer dilema. Vostè comparteix el model d'agència privada de col·locació. Per això vostè i el seu grup van recolzar una reforma laboral totalment nociva i lesiva per als interessos dels treballadors que no fa que portar més atur.

Partim que en el que ja no pensem és en el model, i li dic, per exemple, en el tema de les agències de col·locació. És a dir, vostè ha explicat certes coses, vostè diu: «No farem com a Alemanya, que pagaven per inserció.» Bé, no és un model que vagi massa bé, però llavors per què els pagaran, per fer què? Per la qualitat tampoc està clar, el decret és purament administra-

tiu, se'ls demanen coses administratives. La qualitat... Com ho farem? I torno a la pregunta, primer, que és la que em preocupa més. Totes les coses no passen en l'aire, passen sobre uns territoris, on hi han diversos actors. Com es mouran aquestes agències privades respecte als ajuntaments, respecte als municipis, que són els que realment –els ajuntaments, els regidors, les regidores, les alcaldesses i els alcaldes– s'enfronten a aquest atur i són els que fins ara han fet un paper inclús de més, com tots sabem, de l'Administració pública per poder, doncs, fer front a aquest atur.

Per tant, per mi és molt important definir aquest paper de cadascú i aquest paper a dins del territori, és fonamental. I els meus dubtes sobre aquest sentit, de les agències privades, perquè no sé quina serà exigència. M'ha agradat que digui una cosa: que treballaran amb els col·lectius menys ocupables. Està bé perquè tot sembla que serà al revés, com passa en molts llocs, en molts països europeus. Que els desfavorits, els que costen més d'ocupar, els de menys formació, els de més edat, els de més de totes aquestes..., més les dones, els discapacitats, són els que els serveis públics, «denostats», maltractats, eliminats, i en molts casos matxucats, com va passar en l'època Thatcher, s'hi ha anat fent després, per exemple, Anglaterra, són els que s'han d'encarregar d'aquests col·lectius. I aquestes agències privades s'encarreguen, doncs, dels grans formats, de les persones ben formades, de les persones amb qualificació. Per tant, molt amb compte, i volem, en aquest sentit, més informació.

Deia que no són importants els diners, i ho torno a dir. Conseller, parlava de les feines que tenim les dones en general, doncs, per poder participar en política. Hi ha una part que és certa. Crec que es defensa molt bé, eh?, la nostra secretària d'Ocupació, i, a més a més, hi posa passió, cosa que val. Però vostès, per exemple, es carreguen en el seu departament la Direcció General per la Igualtat. Quan diu: «Un dels principals problemes de l'atur és la discapacitat i les dones.» Sí. O quan el seu Govern es carrega la Llei de barris, on el SOC tenia un gran paper cohesionador.

Per tant, recolzant reformes laborals que no funcionen, per tant, eliminant polítiques que potser no eren tant el tema de diners, sinó que són filosofia pura i pensament pur, és potser on ens trobarem. Nosaltres volem remar, però volem remar per col·laborar a fer que aquell que té més dificultats sigui a qui, des d'allò públic, des de les administracions públiques, li donem suport. Perquè la gent que està qualificada, la gent que té una formació més potent, la gent que té altres recursos també econòmics, aquesta té altres vies per sortir-se'n.

Per tant, nosaltres demanem això. Nosaltres veiem, d'alguna manera, aquesta poteta al llop...

El president

Senyora Massana, vagi conclouent.

Laura Massana Mas

Sí. Acabo, senyor president. La poteta al llop que hem vist en el Congrés, la poteta al llop que hem vist –i

aquí acabo– en la llei òmnibus, que és absolutament desreguladora, i ara no hi entraré, perquè, òbviament, no toca.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Massana. I a continuació, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, en primer lloc, agrair-los les respostes que s'han produït i tornar-los a demanar les que no s'han produït, i algun comentari. Només per començar, crec que tenir currículum acadèmic no és un demèrit, senyor conseller, al contrari. El to és d'elogi, i el to amb què li ho he dit jo és que m'interessava escoltar les persones que vénen d'aquesta institució formativa perquè jo hi he estat i m'interessava escoltar-los. Si ho vol, no li dic quina institució formativa, però crec que això és un mèrit, no?, molt de mèrit, en primer lloc.

Jo els he demanat tres coses, no? O crec..., o precisament en aquesta institució formativa vaig aprendre que en la gestió del canvi d'organitzacions públiques calien tres elements clars, no?: definició de l'horitzó; sota quins principis i valors, i ser conseqüents amb aquests principis i valors, fem aquest canvi, i fer aquest canvi a prop dels agents que són afectats pel canvi.

Respecte a l'horitzó, deixi'm, senyor conseller, que li digui que em desconcerta bastant. És a dir, diu: «Canvi de model productiu.» I ens explica la seva agenda. O sigui, el nostre model productiu és qui vingui, diguéssim? O tenim alguna idea sobre en quins sectors volem créixer? Li sembla interessant, per exemple, intentar crear entorns on la interacció públic, privat i universitat faci ecosistemes d'informació on puguin créixer iniciatives empresarials relacionades amb el coneixement? Això li sembla interessant? Es que no ho sabem.

Li sembla interessant que apostem pel sector de les energies renovables? O que apostem pel sector de nous materials estalviadors en energia? Li semblen interessant aquestes coses? Li sembla interessant que el coneixement que té un territori –en dic qualsevol, podria dir Mataró, Terrassa o Igualada, amb la seva història industrial– permeti un nou impuls d'activitat industrial de desenvolupament de...? Tenim una estratègia sobre això?

Perquè, clar, quan li diem: «Quin horitzó?» I vostè diu: «Model productiu? Miri, ara li ho explicaré. La setmana passada vaig veure aquest, que vindrà, la següent, l'altre.» Escolti, fantàstic, segueixi amb una agenda ben plena de contactes internacionals, ja li ho demanem. De fet, tot seguit li demanarem respecte a Piaggio, no?

Per tant, em sembla molt bé, però hauríem de tenir criteri, hauríem de definir l'horitzó. I això mateix té efecte en les polítiques d'ocupació. En què volem créixer? La senyora Sánchez diu..., ha fet un retrat

que comparteixo de la singularitat que té Catalunya en situació d'ocupació, no? Diu: «50 per cent de població...» –corregeixi'm, estava prenent notes ràpid–, «població difícilment ocupable en nous sectors perquè té un nivell de formació bàsic, etcètera.» Molt bé, doncs, volem, aleshores, mesures d'integració de la política formativa d'adults. De la política al llarg de tota la vida, de la professional i de l'ocupacional i de la d'adults –i la d'adults–, perquè em sembla que el Departament d'Educació la té molt descuidada, la té absolutament abandonada, i això té efectes sobre el seu negociat.

Deia: «També tenim uns col·lectius concrets, de molt difícil ocupació, molt afectats especialment: dones, immigració, joves, etcètera.» Doncs, volem veure estratègies per a aquests sectors, perquè avui no n'hem sentit ni una.

I tenim també un problema de destrucció molt fort en els àmbits concrets en els darrers anys i, per tant, de necessitat de reorientació. I ens ha explicat, i ho celebri, i la felicito i li ho reconec, la reorientació del SOC per atendre feines per passar a ajudar la gent a reorientar-se laboralment. Fantàstic. Cap a on? No en tenim idea. Per la seva informació, de moment, no se'n dedueix res.

I repeteixo algunes qüestions. Una, miri, sempre poden dir...

El president

Senyor Amorós, vagi concloent.

Oriol Amorós i March

Vaig concloent. Sempre poden dir: «No, és que abans es feia pitjor tot.» Ja, però sap què passa? Que tindrem que els aturats començaran a fer cursos el mes d'octubre –el mes d'octubre. Ho han tingut aturat per introduir molts pocs canvis.

I última qüestió. Respecte als llocs de treball públics que es perdran en l'àmbit de la salut i de l'educació, tenen algun pla? Perquè si el tenen..., es demana que es tingui per a les empreses, per a la seva empresa, per a la nostra empresa, la primera del país, l'haurien de tenir.

El president

Moltíssimes gràcies. I a continuació té la paraula, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Sincerament, és encoratjador sentir-los perquè, contràriament al que s'opina, jo crec que aquí s'ha passat de la música..., es comença a passar de la música a la realitat, no? I aquí es deia, per exemple, la correcció del mapa de formació amb el qual, doncs, es lliga, es vol lligar el que és la formació amb els jaciments d'ocupació.

I deia el diputat Amorós que hi han hagut pocs canvis, però alhora afirmava que no s'ho havia pogut llegir. Doncs, llegeixi-s'ho i després, doncs, podrà opinar amb més criteri. Perquè certament, doncs, el que aquí se'n exposava és que n'hi han hagut, de canvis, i que, per tant, en aquest sentit es va lligar precisament aquesta formació amb els jaciments.

Després, hi han altres elements, no? I jo crec que a vegades es diu aquella expressió popular que no hi ha més cec que qui no vol veure-hi, no? I vostès aquí han portat transparència, han portat llum, han portat informació sobre el SOC, que no l'havíem tingut, i si..., doncs, se'n manifestava: «Jo abans no hi era...» Però el Parlament existia des de les primeres eleccions, el 20 de març de 1980, i si té memòria o algú li fa memòria que no s'aproven les iniciatives de l'oposició amb anterioritat, doncs, era pel corró parlamentari d'una majoria que s'imposava, no? I, per tant, doncs, si té memòria per a això, tingui memòria també per saber que lamentablement no vàrem tenir informació sobre el SOC d'una forma com avui se'n anuncia, que hi ha avui aquesta informació, però que en tornarem a tenir una altra, doncs, al novembre, no?

I que, per tant, jo crec que ha estat més que clara l'explicació de la secretària en dir: «Escoltin, fins que no hi hagi, doncs, l'acció del Govern central no podrà haver-hi un pla de desenvolupament de les polítiques actives.»

I després, home, jo crec que, amb tota sinceritat, hauríem de fer tots plegats..., i en aquest sentit tots plegats, però uns més que d'altres, veure, doncs, quina és l'herència sobre aquest tema que es deixa, no? I, per tant, quan es diu: «Escoltin, redueixen pressupostos...» Home, per favor, els acaben de dir que els que..., i no és aquest només l'àmbit, que els pressupostos estan compromesos en gran mesura, doncs, perquè vostès van en certes coses estirar més el braç que la màniga, no?

I, per tant, en aquest sentit, doncs, fa, com a mínim, una certa angúnia, eh?, que hi hagin alguns retrets de manca d'inversió, de manca de posar-hi diners, de manca d'esforços, quan el que veiem és absolutament el contrari, no? És a dir, malgrat, doncs, l'herència deixada, els grans esforços precisament per poder fer accions, i també en aquest àmbit del SOC, no?

I jo això és el que voldria destacar. Deia: «Ens hi hem deixat la pell.» Jo crec que aquí s'ha demostrat que, més enllà de tenir la secretària d'Ocupació i de Relacions Laborals, aquest Govern també té, doncs, una directora, en aquest cas, del Servei d'Ocupació de Catalunya, que se'l creu, que hi actua, i que, per tant, en aquest sentit, doncs, estem passant de la música a la realitat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Borràs. I ara per contestar, el Govern, tenen deu minuts. Comença la doctora Sánchez.

La secretària d'Ocupació i Relacions Laborals

Bé, de nou, agrair les observacions. Senyor Collboni, no m' enfado, m' apassiono, com molt bé observava la diputada Massana.

Començaré per com he acabat en la meva presentació. És lògic, de justícia i ha de ser així que es posi sobre la taula el que no està funcionant actualment en el SOC. I en aquest sentit, és evident que el que la convocatòria de formació hagi sortit quan ha sortit no és res que ens satisfaci plenament, perquè què més hauríem volgut que hagués sortit abans. Això significa que hem estat plegats, amb els braços plegats? En absolut. I, per tant, jo crec que també és de justícia i s'ha de fer en un exercici de responsabilitat. El que jo els interpel·lava, tot i que possiblement no sigui necessària, aquesta interpel·lació, és el compromís exprés i inequívoc d'alineació, quan saben vostès que no ens hem estat creuats de braços. I que, per tant, és important, sobretot perquè quan sortim d'aquesta sala al darrere hi ha tots els ciutadans, en atur o no, que reben una informació del que passa en aquesta sala. I el missatge que s'ha de traslladar a l'exterior no és –no és– que el SOC ha estat aturat, perquè no està aturat.

I abans parlàvem de la revalorització del treball dels funcionaris públics. Doncs, és de justícia –és de justícia– que reconegui que les dues mil persones, els dos mil efectius que treballen al SOC, en molts casos fent hores extres que no cobren, no perquè nosaltres els obliguem, sinó perquè realment estan implicats en aquest projecte, és de justícia reconèixer o visibilitzar que aquestes persones hi estan treballant i hi estan treballant molt durament.

Dit això, cursos de formació, n'hi ha des del mes de maig, nostres, del CIFO, dels CIFO. Hi ha els del consorci, que sortiran..., sortiran, en el sentit que es posaran les accions formatives en marxa ja. I, evidentment, la convocatòria grossa, podríem dir, el fort, no sortirà..., no sortirà o no es realitzarà la primera actuació, espero, espero que no el mes d'octubre, sinó una mica abans, des del moment que hem activat un pla de xoc on pretenem que en lloc de tres mesos per resoldre, com és habitual, sigui d'un mes i mig, o, com a màxim, dos mesos. És el mínim que podem fer després d'aquest endarreriment.

Dit això, i molt ràpidament, en la mesura que ha tornat a sortir el tema i en la mesura que algun dels diputats, en concret del PP, que han intervingut m'han dit que no havia respost. Les agències privades de col·locació. Autoritzar no és pagar. Nosaltres què hem fet? Autoritzar. Em diran: «I quin és el seu model de col·laboració?» Són agències privades de col·locació que, ho repeteixo, ja havien operat fins ara, i en la mesura que nosaltres articulem tot un seguit de prioritats i verifiquem quins són els agents disponibles en aquell territori, doncs, podem establir els vincles de col·laboració, que no necessàriament han de ser pecuniaris –que no necessàriament han de ser pecuniaris–, que calguin. I quan dic que no necessàriament han de ser pecuniaris és perquè properament, en les properes setmanes, anunciarem com tres portals web privats

bolquen *gratuïtament* les seves ofertes d'ocupació al Feina Activa.

Per tant, això és una fita, sobretot tenint en compte que inicialment la seva proposta era bolcar l'oferta a canvi d'una contraprestació econòmica per part del SOC. En la mesura que tenim extraordinari respecte pels diners públics, entre d'altres coses perquè surten de les butxaques de tots i totes les ciutadanes, el que hem fet és treballar amb ells, purgar totes aquelles ofertes i verificar si realment aquell era un tracte just. Un cop hem vist que era millorable, hem arribat a l'acord que ells ens presten voluntàriament les seves ofertes.

Aquest és un model de col·laboració interessant en la mesura que tothom s'hi implica. Significa que no pagarem? No, no ho significa. Vull dir, tenim uns recursos importants, finalistes, que hem de bolcar. Sota quins paràmetres? Qualitat i impacte. I, sobretot, treballar en què? En els col·lectius prioritaris.

El senyor Amorós em deia: «Quins són els sectors, quins són els sectors?» Jo els deia: «En l'estratègia catalana i el Pla de desenvolupament de polítiques actives en parlarem.» El 14 de juliol tenim la diagnosi tancada, presentada al consell de direcció, on tindrem un mapa absolutament acurat de quina és la situació per territoris, sectors i col·lectius en matèria de mercat de treball. Per apuntar-ho, perquè no es quedi amb la recança que no li he respost res..., és que depèn –és que depèn. Perquè si jo agafo la província de Barcelona, l'oferta prioritària és imatge, so, química, indústria agroalimentària, seguretat i medi ambient, activitats físiques i esportives. Però si agafo a l'atzar, a veure, un altre..., Catalunya central: indústria agroalimentària, tèxtil, confecció i pell. I així podria anar un per un. Perquè tenim el mapa, tenim el mapa de quines són les necessitats i quins són els recursos.

Un model? No, segurament haurem de parlar de molts models de vertebració. Això significa que no tinguem model? No, precisament això significa que el tenim. Per què? Perquè prèviament hem fet la diagnosi. No es pot..., no es pot fer una acció responsable si no diagnosticuem, si no sabem què és el que necessita el mercat de treball. I permetran o entendran que sigui prou raonable que, tot i traient el fetge per la boca –no jo, l'equip d'aquelles dues persones que estan allà al darrere–, entendran que sis mesos és un temps extraordinàriament rècord –extraordinàriament rècord– per haver fet dos mapes formatius: un, per copsar les incoherències entre els atorgaments i les homologacions de centres; dos, de detecció de necessitats formatives; tres, de recursos existents en tots els territoris i municipis a casa nostra. A banda del que estem a punt d'enllestir, que és la diagnosi del mercat de treball. I això, fet tot el que hem dit abans.

I, per tant, jo voldria acabar de nou demanant que parlem d'un tema molt important, eh? Que parlem de persones, que parlem de persones amb dificultats i persones que necessiten una resposta responsable per part de l'Administració. Estem absolutament oberts a treballar per millorar aquells aspectes que vostès consideren que no són els adequats i que, de fet, nosaltres ja els hem diagnosticat. Però, si us plau, crec que és

important que es traslladi a l'opinió pública que s'està fent una feina, que s'està fent una feina responsable amb peus a terra i que realment tenim un projecte de futur perquè en els propers mesos, assumint que no hi ha respostes màgiques, puguem capgirar aquesta situació.

El president

Molt bé. A continuació té la paraula, per dos minuts, vint-i-cinc segons, el senyor conseller.

El conseller d'Empresa i Ocupació

Gràcies, president. Sense tanta passió, però amb la mateixa convicció que la secretària. Primer, agraïment una altra vegada per les contribucions, les aportacions de tots els grups parlamentaris. Haig de dir, perquè és que si no ho dic rebentaré, que, home, crèdit de l'oposició no, eh? Que no vam tenir, no?, cent dies, ni deu dies vaig tenir jo, eh? –ni deu dies, eh? Però, bé, en fi, és igual. I, a més a més, amb quasi 11.000 milions d'endeutament per finançar.

L'acord estratègic, les trenta mesures i el tema de la concertació està clar que segueixen, segueixen la seva dinàmica amb els canvis que els ciutadans de Catalunya han demanat. Però, en definitiva, segueix.

Escolti, hi han cursos. Primer, hi han els cursos pluriennals, els cursos que estaven en marxa. Això, primer. I després, ho torno a dir, jo també vull reivindicar la injustícia que s'està cometent amb gent que s'hi ha deixat aquí la pell. Escolti, si sortirà l'Audi Q3 de la factoria de SEAT, que ja en surt, és perquè uns senyors es van dedicar a seleccionar i formar 1.200 persones, set-cents de les quals tenen feina a SEAT. Escolti, reconeguem això! No diguem que no hi ha cursos, perquè el «Forma i contracta» es van fer al febrer!

Canvi de model productiu, molt bé. Ara, quan parlem de teoria ens acusen que parlem de teoria, i quan posem coses pràctiques, tan pràctiques com decisions concretes, aleshores tampoc serveix a la pràctica. Home, no! Avui no és qüestió de parlar de canvi de model productiu.

Amb l'atur de Salut, esperem que no hi hagi atur a Salut perquè estem en una taula. El director general de Relacions i Qualitat en el Treball està treballant-hi i, en principi, això està ben encaminat, malgrat que aquí hi ha una desviació pressupostària que obliga uns ajustaments considerables, però tampoc és el nostre negociat.

En definitiva, ens seguirem fent preguntes, perquè sempre estarem insatsifets amb els objectius per els quals ho assolíem. Perquè quan caminem l'horitzó es va desplaçant, però ja ens va bé, això, perquè mentre, anem avançant. I és el que hem de fer, fer avançar Catalunya. Ens seguirem fent preguntes perquè la norma del Govern és sempre anar més enllà, amb aquest toc d'insatsifacció. També pel que fa referència al Servei d'Ocupació de Catalunya. Amb un objectiu últim: millorar l'ocupabilitat dels ciutadans de Catalunya, perquè això voldrà dir, com dèiem al començament,

reduir la taxa d'atur i millorar, per tant, el benestar individual i social del conjunt del país.

Moltes gràcies, president.

El president

Doncs, moltes gràcies, honorable conseller, per la seua compareixença i l'explicació que ha donat, i, per descomptat, també a la secretària d'Ocupació i Relacions Laborals, la senyora Esther Sánchez.

A continuació, pregaria que ningú es bellugués del seu lloc; és per acomiadar el conseller, i entraria la proposta de resolució.

(Pausa llarga.)

Proposta

de resolució sobre la mediació amb Piaggio perquè reconsideri la decisió de tancar la planta de Martorelles (Vallès Oriental) i sobre el sector de la motocicleta a Catalunya (tram. 250-00431/09)

Moltes gràcies, i a continuació hi ha una proposta de resolució sobre la mediació amb Piaggio perquè reconsideri la decisió de tancar la planta de Martorelles, Vallès Oriental, i sobre el sector de la motocicleta a Catalunya. Esta ha sigut una proposta de resolució que ha estat presentada per tots els grups parlamentaris. Per tant, l'ordre el farem de major a menor. I jo el que sí que..., el Reglament comporta que siguin deu minuts per grup, però jo penso que ja que els grups defensen completament el mateix, doncs, ho podríem fixar en cinc minuts si els sembla bé als grups parlamentaris. Els sembla bé? *(Pausa.)* Doncs, molt bé.

Doncs, comencem amb la intervenció per defensar aquesta proposta de resolució del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. També vull saludar, doncs, el comitè d'empresa de Derbi, de Piaggio, a la planta de Martorelles. I aquesta és una moció que podríem dir que té dues virtuts a dia d'avui. La primera és una virtut que és una moció conjunta i, per tant, vol dir que el conjunt dels diputats i diputades d'aquesta cambra i és el sentir, doncs, del conjunt, també ho entenc així, de no només dels treballadors i les treballadores d'aquesta empresa, sinó de la gent del país, la voluntat del manteniment, que es pugui mantenir aquesta multinacional a Martorelles. Aquest és el primer punt.

Segon punt positiu. El segon punt positiu és que l'ERO presentat, doncs, en el seu moment està en una situació, no?, per entendre'ns. I per tant, doncs, ja no tenim la situació de quan vàrem presentar la moció en el Parlament, sinó que la situació és nova. I, certament, amb esperança en un futur, que tampoc el tenim del tot tancat i, per tant, amb una incertesa, però

sí que amb l'esperança que les coses puguin anar pel camí en el qual es presenta aquesta moció.

Què demana aquesta moció, bàsicament? Doncs, demana al Govern que actuï com a mediador perquè la multinacional Piaggio, doncs, replantegi la decisió de tancar la planta de Martorelles. I creiem amb tota sinceritat que aquest objectiu, doncs, de garantir la continuïtat de l'activitat productiva i el manteniment dels llocs de treball és en la línia que el Govern, doncs, està treballant i que, per tant, hi està posant tots els esforços.

Realitzar també, dèiem, totes les actuacions necessàries, com la recerca de nous inversors, si fos el cas, per, doncs, garantir la continuïtat de la marca Derbi. I aquest és també un esforç que el Govern, vostès ho saben, doncs, està duent a terme, no?, i que aquest és un element important, un element important i que en aquesta mesura se'l pren el Govern.

Prendre totes les mesures necessàries en defensa del sector de la indústria de la moto, com l'elaboració d'un pla de xoc, donar suport a la recerca i la innovació, així com les mesures previstes en l'acord estratègic. I això el Govern ho ha fet també. Vostès en són coneixedors, doncs, del que és el Pla estratègic del sector de la motocicleta. I si bé algú, doncs, deia: «Això ha estat impulsat per la moció», vegin-ho com vulguin, a mi no em fa cap angúnia que algú es vulgui posar la medalleta. Però també és cert, i vostès ho saben, que el Govern feia temps que treballava en aquesta matèria i que en aquest sentit, doncs, la gent del sector, ja no d'altres àmbits, ha agraït que per primera vegada el Govern, en aquest cas aquest Govern, però també els anteriors, hagi fet per primera vegada un pla estratègic per al sector de la moto, tenint en compte que és vital a casa nostra, el sector de la moto. Dèiem en altres ocasions el que són les grans empreses, empreses petites i també, doncs, el que són les empreses subministradores d'aquestes empreses.

Per tant, jo crec que el que es demanava en la moció..., estem en la bona línia, en el sentit que hi ha unitat per part de totes les formacions polítiques que això sigui així. Hi ha també aquesta feina feta i que s'ha de seguir fent per part del Govern per tal que, doncs, l'empresa tingui continuïtat. I, a més a més, cal tenir-ho present no només per a aquesta empresa, sinó per a totes les del sector.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora Borràs. I a continuació, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, senyor president. També saludar els representants del comitè d'empresa, i traslladar-los, jo crec que des d'aquest grup parlamentari, l'agraïment que ens hagin apel·lat a canalitzar les seves preocupacions i les seves problemàtiques a través dels

grups parlamentaris. Crec que és una demostració que aquesta cambra i que el treball, doncs, concertat també a través de canalitzar aquestes inquietuds i necessitats dels ciutadans i dels treballadors és una manera, si més no, de treballar per arribar als millors resultats possibles.

De fet, vam tenir reunió amb ells tots els grups i ens van demanar suport, a aquesta cambra, a aquest Parlament; també ens van demanar o van demanar suport a Madrid. I, per tant, doncs, vam tirar endavant iniciatives paral·leles al Congrés i aquí, al Parlament. La del Congrés, doncs, va ser aprovada més aviat, va ser aprovada fa un parell de setmanes, i avui aquí també, doncs, amb aquesta unanimitat que comentàvem... Crec que no..., encara no és el meu temps aquest, oi?

El president

No es preocupi, que del seu temps encara queden quatre minuts.

Montserrat Capdevila Tatché

D'acord. Moltes gràcies. Bé, en tot cas, jo crec que és important també, i per als treballadors i per al comitè, que avui ens acompanyen, aquest suport polític unànime que avui demostrem i que, com deia, es va demostrar a Madrid fa unes setmanes. De fet, en aquesta proposta de resolució demanem al Govern, podríem dir que reiterem al Govern el que, de fet, d'una manera o d'una altra ja vam fer amb aquella moció al Ple i també amb algunes propostes de resolució d'alguns grups, en tot cas també del nostre grup, en aquesta comissió.

I que els demanem? Doncs, demanem el que des del primer moment també ja va demanar el mateix comitè, ja els ho vam demanar, com és aquesta mediació amb aquesta multinacional per replantejar-se la seva decisió o bé, en tot cas... Bé, en tot cas esperem que això signifiqui o s'hagi traduït en aquest pla de xoc del sector de la motocicleta o el que ens presentava el conseller l'altre dia, aquest pla estratègic, tant se val el nom, l'important són els fets concrets i les propostes.

També la recerca d'aquestes vies alternatives per a noves inversions. Per nosaltres..., i el nostre grup parlamentari també, en les diferents mocions i propostes ha reiterat sempre com és de necessari i imprescindible mantenir el teixit industrial, el teixit productiu, però sobretot el que és el *know-how* que significa la planta o, en aquest cas, també els treballadors, la plantilla, i sobretot també la marca. Una marca que significa, doncs, un emblema en el sector de la motocicleta català. Per tant, en aquest sentit, aquesta via.

Per altra banda, també aquesta coordinació amb el Govern de l'Estat, i aquí, fer un apunt també. La senyora Borràs agraïa al Govern de la Generalitat, doncs, també en aquest sentit la col·laboració i predisposició del Govern de l'Estat, que ens consta que han treballat coordinats, col·laborant, i com és de vital aquesta col·laboració intergovernamental, més enllà dels enfrontaments. Sempre la col·laboració dóna els millors resultats, i aquí també en tenim un exemple.

Per tant, fer-la constar. També, doncs, la predisposició del senyor Candil, el director d'Indústria del Govern de l'Estat, perquè també ha tingut una especial sensibilitat amb Catalunya i amb els treballadors de Derbi.

I, per tant, doncs, en aquest sentit, nosaltres des del primer moment hem impulsat qualsevol iniciativa que signifiqui això, el manteniment del teixit productiu industrial català.

El president

Moltes gràcies, senyora Capdevila. I a continuació, pel Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula la senyora Llanos de Luna.

María de Llanos de Luna Tobarra

Gracias, presidente. Bueno, desde el Partido Popular también queremos dar la bienvenida al comité de empresa a esta comisión parlamentaria. Ratificar todo lo que han dicho los diputados que me han precedido, dado que se trata de una propuesta que hacemos de forma unánime y en la que todos, pues, hemos manifestado esta preocupación por el mantenimiento de los puestos de trabajo y de que continúe la empresa, por supuesto, en Martorellas con el resto de, bueno, puntos que se contienen en la moción, en la propuesta que ustedes deben tener.

Yo lo que sí que les quiero decir, y de esto ya también ustedes creo que son conocedores, la preocupación y que es prioridad absoluta del Partido Popular, tanto a nivel autonómico como a nivel nacional, la creación de empleo y el mantenimiento de los puestos de trabajo, como así lo pusimos de manifiesto en nuestra etapa de gobierno. Y que sepan que nos tienen, al Partido Popular, para apoyar todo este tipo de acciones, tanto a nivel del Parlament de Cataluña como también recientemente hemos hecho en el Congreso de los Diputados.

Desde aquí, pues, que sepan que tendrán toda nuestra colaboración porque, insisto, es prioritario para el Partido Popular el mantenimiento del empleo y la creación de puestos de trabajo.

Muchísimas gracias.

El president

Muchísimas gracias, señora de Luna. I a continuació, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la senyora Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, president. Donar també la benvinguda al comitè. Dir que avui és un dia feliç i és un dia que hem anat una mica més tard que a Madrid, això no s'hauria de repetir, però és perquè també som més, eh?, i les coses, doncs, aquí de vegades van a poc a poc. Ho dic des del coneixement d'haver coordinat, d'alguna manera, la proposta i haver parlat amb tots els grups. Avui vull fer un reconeixement a tothom, que tothom

hi ha posat aquest interès, i ho vull fer també als grups petits que avui no hi són, perquè també sabem que sempre els costa molt poder accedir a tot, però van tenir la voluntat, doncs, d'això, també voler-ho treballar i estar-hi pendents, i que avui no hi seran a votar-ho, però que també ho van signar.

Però crec que el principal mèrit és del que és Derbi i dels seus treballadors i treballadores, que jo crec que ens han encomanat, doncs, allò que potser des de la política de vegades s'oblida, no?, i que de vegades es menysté. Avui hem assistit, doncs, a unes compareixences on es repetia una altra vegada la feina que fan uns treballadors públics, com ho som nosaltres ara mateix, de parlamentaris. Però aquests senyors que tenim aquí al darrere, i alguna senyora, han estat capaços sempre de negociar, sempre de concertar, sempre estan disposats a no cobrar més, i de vegades en contra de les seves necessitats i de les seves famílies, perquè ells creien en Derbi quan era propietat catalana i creuen en Derbi com ara marca catalana, tot i que en mans, doncs, d'una gran multinacional.

Crec que són l'exemple a seguir per part de molts. Un el deia la diputada Capdevila, perquè han cregut en allò públic també, i la capacitat que tenim des del públic quan ens posem d'acord, doncs, per poder fer coses junts. I crec, doncs, també que el seu esforç i el seu valor d'alguna manera, ara que la pilota està a la teulada del Govern..., i avui hem tingut una bona notícia, que el conseller Mena hi tornarà a anar a parlar, esperem que això sigui amb fruits positius. I que aquest sector, que Derbi per mi n'és l'emblema, és la nostra marca catalana de referència, doncs, pugui seguir sent un sector productiu, un sector que es modernitzi també tant com convingui, però que sobretot tingui en compte els valors principals, que són el coneixement, la capacitat, la qualificació, l'esforç i el treball de treballadors que porten en alguns casos quaranta anys a l'empresa i que l'empresa és més casa seva que casa seva, eh?

Agrair-los, doncs, aquest treball i aquesta lluita dels quals tots n'aprenem molt, eh?, i que prenem bona nota i que estem sempre a disposició en allò que puguem fer.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Massana. I a continuació, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Bé, en primer lloc, saludar els treballadors del comitè d'empresa de Derbi que avui ens acompanyen, felicitar el conjunt de grups parlamentaris per haver arribat a aquest acord, crec que és positiu. Crec que respon a la primera demanda que ens van fer i crec que també, en alguns moments en què s'ha qüestionat el paper del treball parlamentari i de la política no fa gaires dies, és just reconèixer que els treballadors de Derbi, davant d'un problema molt concret, han plantejat

alternatives, han buscat els camins institucionals per trobar respostes i han obtingut algunes respostes. No la més important encara, que és la de salvar els llocs de treball i la marca Derbi a Catalunya, però sí que de la seva pressió tots els grups parlamentaris ens hi vam posar, es va fer una pressió parlamentària i el Govern ha fet un pla de xoc per al sector de la moto. Dirà que potser l'hauria fet igualment, però, en tot cas, la successió dels fets ha estat aquesta, eh? D'aquesta pressió hi ha hagut una mobilització important, doncs, per part del Govern per anar..., ara ens anunciava que va a veure Piaggio, o fins i tot el departament d'Indústria a Madrid, el Ministeri d'Indústria a Madrid s'hi ha posat, que amb la indústria catalana si no pressionem des d'aquí i no se'ls avisa, moltes vegades ni se n'assabenten, dels problemes que té la indústria catalana.

Per tant, ha estat una trajectòria que val la pena de ser reconeguda i que valdria la pena que molts ciutadans coneguessin. Davant dels seus problemes, poden acudir al Parlament i en la mesura d'aquestes possibilitats el que és segur és que el Parlament els escoltarà, el que és molt probable és que si són propostes de sentit comú i de consens, si van a tots els grups, moltes vegades tots els grups serem capaços de posar-nos d'acord, com ha estat aquest cas, com ha estat el de Yamaha, com ha estat el de Sharp, i com en podrien ser moltes altres.

Dit això, ens trobem davant d'un cas que és un nou tipus d'expedient de regulació d'ocupació, en els quals els mals resultats econòmics no són la causa principal. I, per tant, és un nou tipus de cas, que per desgràcia no és l'únic, n'hem trobat d'altres també en aquesta comissió que hem analitzat, sinó que hi han més elements de caràcter organitzatiu intern de l'empresa que no pas causes econòmiques objectives que justifiquin aquest tancament. I que, per tant, exigeixen una actitud més activa, com crec que ha estat en aquest cas per part dels diferents grups parlamentaris, però exigeixen una actitud activa de la política, perquè són moltes vegades elements de pressió política els que determinen que, una planta, una multinacional decideixi posar-la en un país o en un altre. De causes objectives no n'han sabut explicar.

Estem davant d'una empresa on els treballadors han respost molt bé a aquest concepte de flexiseguretat que s'explicava en la sessió informativa anterior; que no se'ls pot dir que no hagin tingut responsabilitat d'arribar a diferents acords de reducció de les hores de treball per facilitar les coses al sistema de producció de l'empresa, que no s'hagin adaptat a canvis productius. No se'ls pot dir res de tot això, tot això ho han fet.

Per tant, malgrat aquest esforç per part dels treballadors, malgrat no haver-hi unes causes econòmiques

objectives, tenim un problema en el qual la política ha d'estar activa, perquè hi han raons de caràcter polític, encara que siguin de política interna de gran multinacional, darrere d'aquests elements.

Però, tercer element, malgrat tots aquests elements de satisfacció i felicitació: l'ERO està obert. I, per tant, crec que és important que no ens donem per satisfets amb aquesta resolució, sinó que mantinguem tots els grups una actitud d'alerta i de batallar per aquests llocs de treball, per aquesta marca important per a la història de la indústria catalana i per aquest sector estratègic de la indústria catalana. Que vol seguir sent, Catalunya, un país amb indústria, amb olor de motor, deia el conseller, ens sembla bé, amb capacitat i coneixement de saber fer coses.

Res més, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Jo sí que volia transmetre al comitè d'empresa és la voluntat que hi ha hagut per tots els grups parlamentaris i la rapidesa que es veïés aquest punt de l'ordre del dia, que no estava previst, que s'ha ampliat el punt de l'ordre del dia per fer-ho. Per tant, és per dir-los, a tots vostès, que en aquests casos el Parlament..., la unitat de tots els grups en un cas molt concret com ha sigut aquest ha fet possible que això tingués l'agilitat més immediata que es pugui tindre i l'entendre més important que s'ha tingut. Simplement perquè tinguin aquesta informació.

Per tant, en vista de les intervencions, abans de votació jo penso que es podria donar per assentiment si hi estan d'acord els grups. *(Pausa.)*

Doncs, per tant, no es passa a votació i per assentiment queda aprovada aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

Simplement, en pla informatiu, que sàpiguen els senyors diputats que el dia 29 a la tarda tenim sessió pel tema dels pressupostos i que se reservin vostès el dia 13 de juliol –13 de juliol. Tenim vint-i-una propostes de resolució que ja han passat tots els terminis d'esmenes i mirarem, el dia 13, si ho podem..., eh?, al matí. Sí. Per tant, que facin una previsió a les seues agendes.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i dotze minuts.